אברהם ז יום 1945

איטליה

207 233

Pte A. Brande
17178
Sp. Coy. I st Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

(203)

1.VI.1945

שלום לך רחלה.

באחרונה, אתמול בערב, אחרי קבר לאוסקה, את באחרונה לאוסקה כתבתי אחרון, לכן לא ביינתי מאת באחרונה אליך. לא מלאתי לכתוב אליה, אבל חלבתי שגם אחרונה, יקרה אפלה תחלבה נוספת על המלצתם. אם בי כתבתי אליה את באחרונה, אינך חחויבת לסור לה אותו- בעקבות-שתחלבי שבאחרונה הוא אותו ואין צורך בו.

היום, לא היתה לי כל פעילות אישית. לפני הצהריים נסענו לחקלאות. אצלנו עקום אין חקלאות. אנו נוסעים לכפר הנחבא שאונה קילומטר מאתנו. הכפר כבר הוא אפורסם בעולם כולו. בפרים שבכפר נחבאים. אברות אבל עלוסרת אבשבולים בעולם. באברות לא מיית. לא

נותנים לי כסף פרוטה. אם לדון לפי הקלחת, אני
יש לחשוב שפסיפוסים באכרות-אלגיר. קיבוצים התפלו
להקים אקלחות פנים ומסורות, אבל באף קיבוץ לא ראיתי
אקלחת שתוכל להיות לסו שהתקלחנו בה.
אחרי הצהרים פיה לי שלור. נפגשתי לה ברגל. אסרתי
לו את אכתב לדי הבן. רציתי לצלם לאחרלקה, אך לא
הלכתי, כי הלך הייתה מאוחרת וצריך היה לחכות
לאורחת לרבי.
בחדר אכלתי אכתבדק מ 22/V. כשקמתי את הטלפון
לי * הרגשתי שבפנים ישנן תאונות. לא ידעתי. מיון
שתי תאונות; אחרון לה נלחי, ושנה שנים לה יבוריה.
בלילה, כלבור שלתים הביאו לוד פלה. בוקר, לבורי
היו שני אכתבים 23/I 24/V.
כלום לא אלנה לך לל אכתביק. אני צריך לקום מוקדם
לכן כובה אני ללכת לישון. כבר אחרי אחת לשרה.
בפלה גם אני אשלח תאונה. אתנם לא אוכלתה ביותר
אבל אפשר לבבר אותי.
הרבה שלום כחלה שלום לילדים ושיקות חזות לכולכם,
אבא

Pte A. Braude
17178
Sp. Coy. I st Jer. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

208

2. VI. 1945

רחלה שלום!

אבינו תובלי לבבכם תו של אפיר ולא אקיים-
הבטחות. לפני שלוש שנים, הבטחתי לך שאחזור בעוד
לא יותר מכל־כך שלוש שנים. היום פג המאריך ואני
עדיין רחוק מאוד מהבית. לא הייתנו אם לא
פיגועים, באקרה של הפרת ההבטחה. אני רוצה
ליהות בדנטלמן, לכן פונה אני אליך שתביני בפני
את הדרישתיך לפיגועים, אם כי פלא לא קיבתי
התחייבות, אבל הפלא אמטיח אני לך שאעלה
כל הדרישתיך שתשלנה הבדר סבירות. לכן בלי
שאני מחכה לשאלת תגובתיך. אני מקווה שלא
תלה את תשובתיך, ותאפשר לי הזדמנות
לשחרר את אבפני מאלקתי!

היום היה לנו יום חפשי־שבת. אני התלבטתי
היום יותר מאשר בכל יום אחר.

לפיכך קבלו טיול בדרים. לא רציתי להצטרף
לטיול בכללי ונסדרתי לי חרש לנצא שנינו לחוד.
קחנו לפני שלש וחצי יצאנו לדרך. שאנו
לאטרה אחד הדרים הגבוהים בסביבה. מרחוק נראה
דבר יפה מאוד. בגלל גובהו הוא קרח ומפסגתו
אפקרים מאלה צוקי סלע, הנראים לא גבוהים ביותר
לא יבלנו את הדרך לדר. מה יראה לך אשונה,
איך מה לא יבלים דרך באלאטרה לנצד לינינו?
כך הוא מאבד בנוגע לדרים המצאים בן הרים.
נכון שרואים את פסגת הדר, אבל כפי אמונן מאוד
ללבת שר לקראת האטרה. על פי רוב נפגשים - בלקרים
בשלו - בלבודים לאוקים שאין לדרם, או מתדרר לבלל
אין כל קשר בין הדרכם הקרוב לנו לבין האטרה
המצאת מאחוריו ועוד כל אינו הפתעות בלתי עליות
בפניות. אך גם לא בי בינלית בין הדרך. הדרים
ומעיקר הדרים אילדים, אין ברכים. שנם שבילים וגם הם
לא תמיד ברורים וניכרים. הקיצור, נוסף לדרכים,
שבילים ומאנים ברוך גם לתמצא. ובלקרה שאין
לראות כל סימן דרך, ברוך לפעמים לפי הבנה ולפי
האינטואיציה. אופן, שני הדברים האחרונים נרבשים

תוך כדי טיולים בהרים.

ברור היה לנו, שדרכם שאלו התביימנו נתבא מאחורי דרכם הקרוב לנו. לכן סובבנו תחילה את דרכם הקרוב - שאותו מכירים אנו. בך יצאנו לדרך בכיוון הפוך לאחרי מיון מטרתינו. בהקפת דרכם הראשון לדרום שלה מלפה. בדרכים והשבילים דרכם כפי נכירים לנו, הוא גם לא גבוה ביותר לפרנו בדרך כו הקלות מאוכה. אחרי הקפה כו בתחרר לנו, שאנו לעיין המוקם מטרתנו. לפתות לזה דרכם אחד מפרה מינינו. כאן הייתה עלה יותר קשה. הגטרנו לחזוא שבילים, לכת בלי שבילים - מלילה מאוד ואין כה מבטים הלאת הטרה. כפי שאמרתי לך, אל פלא אין לקלת איזה הפתעות בפניות לנו בתחרק של כאה מטרים מאתנו.

הקבלנו הרבה כאן לחיפוש שבילים, אך לא הצלחה. חזאנו אנחנו כאה שבילים, אבל לא יכולנו לבאלים בהם בדרכם כיוון שהם טושטש. יש להניח שבשנים מאחרונות לא הירבו לטיל כאן, כך שבשבילים כולו יבש וקשה היה להתחקות אחריהם. ברצון, נחזאים סימנים על עצים שבצידי הדרך ועם את הסימנים לא יכולנו לחזוא באין הרבה הזמנו לקלסיל הדרך

בדרך לבגאית. קשה לתאר איך אבה עלינו בדרך
בלבגאית, אבל בחות השקלנו. בלילה כו- בדרכה מאוד.
מיד כשעלה עלינו על שביל והתחלנו ללכת בו.
כאב הפלאים התאכסנו בו. בשביל [redacted] שבוריל
בקו אושקין, הכניס אותנו כאב הפלאים בחפירות הרוסים
-לכל הנכון אהאלמאה הקרבות. חלשנו מאד שביל כב, מקשה
בין הפלאבה ומו לא. לחרות חלשתינו הלשכנו בו. בדרך
באושקין כסו נתנו קבתי. אסופו אל כבר בקל
שביל סב את הרכב ופוגיא אותנו אל גיא יפה שאתנו
הוא אבל נבדה על כאב רוסי הרים שהבדקרו אסביב
עלתק רחב ידים. מקום סב ראינו בשב את אטרתינו.
בינינו אטרת הפרים שלא תלוי מאוד, ולא שבולים וללא
מיגני שבל. לחסור לא בנינו ובמלנו להשיק עלילות לד
באה שיחה אשרי. הסברת דרך כו נוסחתי לבלית,
[redacted]ורל טיפוס הבדרים, הוא לא רק בריא ומלנין
אולא גם אסוכן מאוד, טיפסנו על אבלל. כל אב שפלש
בדרך שאל לנו מאיכה עלכה. כל שכל, כל שלל, כל
אבן, בכול הלתבלנו לבלכה. יכול גם לקרות שמלכה
כסה נבסק לכולל. נאחזים בשכל או לנל, בנראה
ליבות חסון ובנה נשאר אתה לא בסיעל שלק ביד

ובולק לול לבתצלצל אמה. או אתה אובא אלינת מאיאה
לרצלק-באמן, אתה רק בורק לל באבן ובי"א מאבדת
לאמה, ואסבנת לא רק אתק לרצלק נשארה תליב
באוירה, אלא ובליקר, אסבנת ב"א את הבאים
אחריק. ברבינו לא ביב אסובנת ביותר, לכן
בסתפקנו בכאה נפילות קלות ופה בבול.
אחרת מאאבינו ברבים לא הבלחנו לבלא מאלאות את
אמרתנו. בטופסנו לל ארבל בבלנו לאקלם שבלאה אי אפלר
ביה. אבב אחב תהיה בלורה, את קרקלות בתהיה
לא ראינו לאוקבה אאוב. אבב שי בוק סלל ניבב באבה
של ספאסל אמר. ביתה אפשרות לבסות לעבה את
בבוק, ולחפש אפשרות אליה אבב אחה. ברבה, לא לשינו
לאת, בבל חוסר כבן. ביה קרוב לשלה בבבביש, ולפנינו
כל הדרך רחוקה. בתחלנו לרבה. לבבנו שלח נבתב
אבוסה שבאה לבה שלב. בב בים אלנין ונלמה, בחופש
אני לבלוש לל שלב. בבלשה שלנו ביתה פריאיטיות אאוב,
בתיילבנו ובלשב ובה בבול.

אבינת בשלב באקלם בה אלוברת תחבון כבי סלקלם
לא שבוה בלינה. אינני חושב שבה אבינ לאלפים אמר
בובה. אסבים כל בשלח בחושב בכול לטוב יבקי.

לא רק מסביב השלג, אלא אפילו בין השלגים ישנם עוד קטנים ירוקים- קטפתי שם בתה פרחים. השלח גם לא סגור הפנו קרני השמש, ואחרות כל כך שלג לאור. לא אפרתי את לוחקו בגלא. אפרתי בדפדפת ומצאתי לשלים, אבלים סטאלר.

בדרך חזרה אשאנו בתקרה שביל כתב, שהוביל אותנו כל הדרך.

הפיתה חברנו בשלח שתים וחצי.

יצאתי לפנות היום בלוח זמנו. בא אל אחרלקה. הוא רבה לטיל קצת. חשבתי שהוביל קצת הפרים, אבל הוא כל היום נלחם מהסביבה שלנו, שהוא מתפקיד בשאול על הסביבה. בינתים כאן לא מלנו, כי הפתיע לטפל בשם. לא נפל גם חוסיני קצת לפנות לטבלתם, אני חובל לסכם את יומי.

בחלה, על חבתבייק גם הפעם לא אכלנו. שפנו אחת לא אבל כבר נשבר ליום, לקום בדיק אחר לפני שבת, ואני אינני רוצה להפסיד את משלות המלכות שנשארו עוד לשינה.

שלום לכולם ולילה טוב. שבת רבה

Pte A. Braude
17178
Sp" Coy. 1st Jew. Bn.
Pal. Reg. C.M.F.

(209)

3. VI. 1945

רחלה שלום!

אמרתי את אמתי - בקצרה אליך. כתבתי לך
מתוך אמתי, סיפרתי לך טיולי. אל תכעס לי שלא. רציתי
מאוד לישון ובלילות לקבר באיפה באמצעית. בגלל
כתיבת סוף פאמתה, נכרחתי כאה פעמים ואינני בטוח
באם כתבתי, את כה מה שרציתי לכתוב. אם מקרקע
שתכתבי לי, באם כתבתי סתם שטויות או הבלתי
לטים את באמתה - בסדר.

אכול בתחילת אבלנו מאנים "קשה". אוכרחים לקום
בשבע בבוקר. נאלתי מקיאה כה אוכלת - פרט
לקרים שאני מלוכלן לקום אוכלים. כנראה שנאלץ
לשנות את סדר הימים. נצטרך לשכב לישון לפני שתים,
ואולי נצטרך לקרים עוד יותר מפיות לפני חצות.
יפיה קשה לשנות את סדר הימים. לא יהיה כאן
שכתיבת אמתים. אינני יכול תוך אפ, אי אפשר

לבתות בימים. כולנו דואגים את בתיבת פאבתבים שלילה.
פלילה מתחיל מאומר מאוד. בשלב משלך יש לזה אור
אולא. נוסף לאיחור בבי, נסנסים אילנו כל לבד כאב
מילים יפות אבבא אמריקאי בשמן בלפנותנו. לפני
אחת לשבת אין בם לוצבים אל פלם. שלתים אחתים
בם לשבת לד אחר חבות. רק אחרי לבדם את הבחדר
אפשר לשבת לבתיבת מבתבים. ובאי נמצא סידור
כלשהו, אבי יבש חיבולין נבאב.
בים אחרי מרוחות בבוקר וסידור בחדר, בתלפקים
קבת בבפרחים שאני אוהבים. לפני כאות בלבובה שאני
אלקיך בידוש בפרחים, בריבה ב"תב לידות תובבים
יותר אלובפרחים, אבל אבי אפשר לשבת לבבל כאת אינני
יודע אקבוץ בב?
בסבקים לוב מאלק בים לאנם סלב וחבי ובלת בדק
לבתבון לבאב לשאיבב.
בבלם בב בבול.
ב"ש שלום רחלה ושלם לילדים. אני מחבק ומשק את
בולבם אבבבם

(210)

Pte A. Braude
17178
Sp. Coy. Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. C.M.F.

4.VI.1945

רחלה שלום!

בנאמה שמיעל בתור לקנות על אבתדיק. לפני אוסף נכר. גם אתמול קבלתי שני אבתדים. אחד מיעל לפנות ערב א' 26/V. לפנות בוקר בשבילי אותי לשאירה, אז אתי על המשלחן אבתה נוסף א' 27/V. בשירתי אפשאירה אסרו לי. שינו לוה אבתה לבורי. היה גם אבתה אחרי שלחו לברל ומרל בלבירו אלי. בערב קבלתי אבתדיק א' 28/V.

נמאה לי שאני חיב תשובות על שאלה אבתדים, פחל א' 20/V. מוזלני שכל תשובתי לא תגיעה אפילו אבתה אחד.

אתמול לפי הסדר.

אם כן, ערב שבת חלתי. בסדר באתי לקנות על אבתדיק א' 20/V. לבורי היה האבתה אלינין אאוד. ספרתי לי על דבאת הביבורים בקיבוץ, אל לינין

מוסקבה, קבלת על הילדים. בכלל דברים מעניינים,
אך לצערי אין לי זמן. אני יכול מאוד לקרוא
ירבה בהתרגשות, אם אחבה יהיה כאן בהתרבה כך,
אני אוכל יכול לתרום את שלי לי בהתרבה. נראה.
רחל, אם אתה כבר לעבור את לובה בקלות שיבה,
באם הניתוח לא בעליות?

אני קורא בהתרגשות. תולדות הקלוט שנשלח" רוגן
בהתלבים. אלינין לי לקלת את סוף הרומן... אל תפסת
פה לשון, אבל לאלן באמת: בסוף בהתאים ביותר
אחרי כל הפעולות שהיו בשאלת התקליטים היה
מתקבל, לו. בראל שבכלל היה אוכן לשאלה התקליטים
שלהם. יש לי הרגשה שבק כה יאמר.

אינני יכול מיק לסיים את מכתבך אל/24 בפאן
שאחרי בקר אצלכם. יתכן שאתה רוצה סתם
לעלות עליות או שאתה קוראת את מכתבי עדיין
שיאת לה לכתוב. בעצל לאיטלקיות נתאבות, כתבתי
לך עבה. תיכסרי בהכרח שכתבתי על ביקורי
בסן-מרינו. יתכן אפילו שבאלך הפאן שלח לך
תצונה (אם היא תבלים) שתכאי בה, אותי בחתמת
איטלקיה נתאבת. אני לך שבוי רק בתחלה.

בגלל מצב נוסף כולנו נספר על איטלקיות.
בתור בגלל כאילו, אספר לך ברגע; שלפני כמה
ימים פגשנו (בנימין ואני) בדרך בלתי איטלקיות
(אבל שהיו נחמדות) מיקון קטן אולי לא היו איטלקיות
אלא סלובניות, אבל גם כן נחמדות. כן כלנו
מהלכים שלנו לספר שלנו, לפי דבריהן מרחק של
30 קילו. כן היו לאוסות תרמילים בדדים על
גבנים, לקחנו אצלן את התרמילים וליווינו אותן
עד הגשר שאנו שומרים עליו. על יד הגשר עברנו
אנו ושלחנו עברנו. שהתה לפוסף שתרמילים היו
גם בדדים, שאחל לי שפתי בלתי אתו רק 1½ קילו.
לפי דבריהן, הולכות הן פלאים בשבוע מרחק
של 30 קילו. לכולן אחד על אנת לקנות דבר אוכל.
אבל בספר אין לחלק דבר.
יש לי לאחר לכותבך או לכותבן, שאבדי מאוד
נהנה מהביקור בספר מנתם. הוא בחר שלנו הטוב
מאפורט. הוא פוסף שעברה אכן כאילו מידידים
ומיקרים ויקרים. הוא כתב גם על אברון ועל נכה.
הקיבוץ הוא מאוד שמח כגון מהביקור. אם
הוא יגיע אילינו לראי נשמח מאוד הרבה דברים

אלי־נים.

רחלה, בעת האחרון אקבל אני את אגרותיך בספר צאור „פלאי נייטלה". פיתום הקופה לאבד קבלת האגרות פיה ברגע אחד. לב הים חסרים לי לוד כאת אגרותיך.

על סיפורך „בפרי" יש לי לשאול אותך כאת פרטים על האישתפים בעלילות אלו. מי מאת אסתר ז? האם לא אותה אסתר שפיתה כאן יבוץ לם איתך? מי הם אלה רבינוביץ?

נו, בעלתי לאגרותיך האחרון. אני יכול קבר לעתה אותך בעלמך ברכה לעולם. כעבורת לבלבה שלנו מקלאנו הקודם, ועבורת לסיעורינו כלתי. בוטל אלבאו העולם בספר ביותר. לא היה מי שיעיר על כך שלא אלבאב את הפחנה, לא היה לי הפנו מי לבוסיל חלל פלאים הים ומאילא לא יבלו לתת לי לבורות איחרות. גם לעין הפחוסל בוטל כאלל לגמרי, כך שאל אחד לא יוכל. את האת אותר לך, שלוי הין נותנים לי כלת חופש, לא הרבון כם הייתי אקבלו. פחיים שלנו כאן הם עליתים אאוד ואין דורך לחפש דברים

אתריה. בלוש בימים שנשאר בתוקפו, כמו לוש
בפני בסך של שלוש לירות. לבלות כבר אי אפשר
שלוש לירות לעבור ביקור בוגדים. אפילו לעבור
ביקור קצר, אני בטוח את נפסה לתקר בלי
מו פלאים שנה יפה. לנו מרבה יותר.
קבלתי היום מאה דולרים של שמעון דולם.
קשה לי לשלם את שמעון או את בלאנתו, אני חובת
לקבל לי את אשתי אי הבדלתה של מתאונות.
אני אשלח לך מאה פלאנקות. לי אין צורך בהן
ושמעון מבין מאה פלאנקות.
בכלל, גם בפלת אצלך פנה גיבש. אבא,
מבטיח לי מאה פסרתים אינלים בסדר. מאה
מה לא נתלבים בדקך?
הוי שלום רחלה, שלום לילדים. קבלו מאני מרבה
נשיקות מאות

אבא

Pte A. Braude
17178
„Sp" Coy 1st Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

5.VI.1945

רחלה שלום!

הנה אני אחוסר כל נושא לכתב. אתאזר עניתי לך על כל מכתביך. מכתבים מגשים - אין עליהם. עוד גם כן לא קרתי הנה, - כך שבאמת אין את מה לכתוב.

אפרים ~~[illegible]~~ שהתחלתי לכתוב את המכתב לפי עתה, לקרה בדר שלה ויתר. באלק הזאן בא אחד אברי המדר ובביא חלה. הפסקתי לכתוב כי בינתיים הפלקו את הפריאוס (יש לנו פריאוס המדר), בשלו הבינים. אכלנו בינים אחרי כמ שינו חלב לם שקולה. - הלם בשביל מקבלת אנחנו שקולה. הפלם הנה כמ הנם.

המלה והבינים אין אנו מקבלים אפבא. את אלה מגיעים אנו מהמולבים. אלו הם הבדרים הנחוצים ביו לכם לאכיה. אם כי כתבתי מכיה

אבל לעלה אין כו אבירה, כי אם חלופין. אין
פרוצרים אלונים בכסף. הם כבולים באסרת של
אחרים כשאינם, ויתר אסור הם לקבל. כך לאחר,
בלעד ליטר חלב אחרי הם לקבל מקסימום שאונה
ירטות. לפי [redacted] לקר בכסף כשאי-כה שני ברזל,
לעלה כם פרות בהברה. לפוצאה אצין לבלעד
סירה אתה אוכנים הם לשלם אבקל- חלל ירטות.
ב. אי. לבאחיר שי סברות. אפשר לקבל ליטר חלב.
יתר עת לנו ובם הם לעלות חלופין. אצאנו ברחה
סבון באחסנים ברגנים, סבון אבלם פרה יקר
באבואות, בק שרוד בחלופין אסרים אנו על יבי סבון.
בדרב היא שיל ברחה קושבים לחלב ואיבים, ומשקם
ילדם אלטים. אבל סוף סוף, אין כו קיטנה.
בלת אחר זק לילה טוב ובם לילדים, ושיקות
רבות לבולכם. מאבר הכל

Pte A. Brande (24)
17178
„Sp" Coy. Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. C.M.F.

6. VI. 1945

רחל׳ שלום.

אם כי קבלתי היום מכתבך (מ״ז/29), רבל מאת יום מכתבי קצר מאוד.

לעלה מכתבך בסך, שאסור לך סיבת קיצור מכתבי.

היום היה לי יום אלא וגדול. בבוקר הודיעו לי שאני צריך לעבור בחטבת. כמה לבלבאו אספיק לאיזי יום שלם. נוסף לעבודה, היה לי היום שעור מתמטיקה. הפסקתי את העבודה ונשלחתי לשעור. בחצי אחשעה, התכרכתי לסיים את עבודתי מחטבת. אופן שהשתחררתי מאוחר. אבל זא די בכמה. רודים אצלינו לסדר שעורים מתנק- לרב נקבע שעור ראשון. כולנו לשעור כה. בשעור היה חלש מאוד. מאקום מסרים לנו אנשים יודעי תנק. אבל אחרי

להתחלה טובה השלום - לרק כה כאן יבוא.
נשאנו קבת לשתה. בשתדרתי לחפר, נופל
לי שאנו עוברים לתקום אחר ואני צריך לחיות
בקבוצה בראשונה הינצאת מוקדם בבוקר.
כל תפוסתנו היא לחרחק שני קילומטר בסך הכול.
אבל בילבול זה אסור כה בבוקר בלנסיעה
החוקה.

בקיבוץ, אחר צריך לקום מוקדם מאוד ובעת
צריך לארוז את הפשטים, כך שהקרון בראשון
יהיה מלבתה.

בעת אחרי יבוא לך מה שאלני לצאצם.
הבתיבה - יבוא אני זסים ולוחר לבולכם
שלום וליפה טוב ולבכל עוד הרבה נשקות
מאות. מקבר הם

Pte A. Braude (212)
17178
Sp" Coy. Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

7. VI. 1945

חבלה שלום!

אבא יקר, הוא סתם לבאת יפי חודש.
פיום פיום לנו מלבול אות רב, לא בפלבדרה.
בנו סך הכול שני קילומטר, אך הפיפורים
ובפאזות - בפיוק כאו לתפופה ארוכה. אנו נגבאים
כלת בקבה של פלייבה ביקוים. פלייבה כו
שכנים רוב אנשי הבריגדה. פופי פלייבה
הבאטלקית מאחרונה לפני הפרוץ מאוסטרי.
אם כי אנו ברגע בסביבת הלייבה - קבוצה
לגלגלה שבלות, בכל כאת לא הצלחתי לפגיבה
לפיין. אין לי זמן לכתב. יבוא לי רק,
לפלייבה כו נמצאים ברבה בני חולים
ברגנים - בגרמנים קראו לה - לַבַּרְטַנְלַט.
בסתדרנו בקומה שני של בית. תנאי
מגורים - בת לא רעים, אך נסתדר כאן

בכלל - אינני יודע לדיין. נחיה ונראה.
סיפורי בלבד וסיפור במספרים וכו', בכל
מאתנו את כוח הים. ידעתי שאני בשלה
בשמירה ולמרות כה לא בטחתי לגמרי אל
כאלו.

הים בקרו אבל שאלון ואמרו בכלי. לא
הים לי מאן לשוחח אתם. בטרכתי להתכונן
לשמירה.

לפני חצי שנה בערך בדואר, קבלתי שבלה
מכתבים. אמרים ניב - אינ אליך, אבל הפלים
כה. אתם, מאמרים המכתבים הם: 23/IV, 24/IV, 30/IV
1/V, 2/V, 30/V, 31/V. לא הספקתי לבדוק מאם
קבלתי את כל המכתבים המספרים לי. אך
את הרוב לבטח קבלתי.

כמובן, בלבד לא אנה מעיפים. יש לי עוד כלים
בקיר. פעמי, ואינני רוצה בגלל פוחק בגין
לגנבם את כתבתי. לכן אוטר שאחתה את
התשובות ליותר פעמי.

בפרוי אבל הים טרם לפרטים - תאונה אלי
היו שלום בולכם וקבלו שלומות מאמרכם

Pte A. Braude;
17178.
"B" Coy. Ist Jew. Bde.
Pal. Reg. C. M. F.

(213)

8. II. 1945

רחלה שלום!

חולה אני, שבר אברהם לך בפסיפס. אתמול לא שלחתי
לך על אחת־עשרה, כי לא רציתי בגלל מחיר כמן־לבנים
הכתובים, בלי אחרי פסיפס נראה לי שאתלא לא אובל לפר
אבל מקום לחלוק, אלפרו לזה בפלים על אחת־עשרה ותיכל
אולם.

מבונו לקבים אומר לך, שפלים לא אנבים לפי סדר פתאם
את סאכתרים חולים־לקבלתי מתמול־אחה לוקל לראלנה
אלנה לך על אחת־עשרה ב 23/I, 30/I, 31/II.

רחלה, את פופלת, אנפלתנו, לא פעות הופעלתי
אני מאכתבק. לא תיארתי לעצמי שאת חיה תוך מלחמה
ונטל לכך אלפה את מלפים. יהבן שאני מלקה אך
מחרתי לאלק כל פעמן שאני כותב לך אכתבים

בלחיצת כפתור את אותך בחברתי. גם לא פלא בקשתי
אותך לבל תקשיבי לכל השאלות האופיות. יפלא
לי היטב שלרוב שאלות אלו ידי הכפפות. בכוונה
אינני כותב לך על כל אני שאלות העסוקות כאן. אינני
רוצה שתתעורר אצלך אחוזת בלבי על מציאתנו הקרובה.
וכל כאן שלא אבל בפרי אם ברור מאוד אומלך, אינני רוצה
לדבר על כך. בשאיר השתוקקתי על אופי השאלה, שבאילו
נקבל מופש לפני לבינו לאוסטריה. ביום קשה לי להבין
ביום כזו. אינני יודע מה בין אישה לאוסטריה. למה
לא נקבל מופש ביחיתנו באוטלה, ולפני אוסטריה - כן?
כי בבולות קובלים בכך? ביום אנו נמצאים באוטלה.
שאנה קילומטר אתנו, נמצא בגבול האוסטרי. שניים לשר
קילומטר אתנו נמצא בגבול יוגוסלבי. מאת בגלל
אספר קלת. אלו נקבל מופש?
לא בגי לבבות בברים על כך. הופתעה וגם המאבקה
ופאנפאלן. אולי גם ישאל לך לקח לבבא - לא לשים
לב לשאלות, אם כי הן - על פי רוב טובות מאוד.
בנוגע לאופשות - בדרך כלל יש לשבוח על כך.

אין אנו נמצאים בארץ וגם לא בארמון. אנו אבל מכות
מאוד מפארמון אין לחשוב אפילו על חופש.

רחל, בתחילת הכתבה, חשבתי שגם לא יהיה לי מה
לכתוב ובגלל כך יהיה מכתבי קצר. בינתיים
אלהו אחרת. הכתבה יהיה בחלת קצר, אבל אסיים
אחרת לגמרי. שמתי לכתוב בשלב שאובד בלבלבן. הא
אל שאמן וקרא לי ללכת לראות בילומים שפיתח.
חזרתי והמשכתי לכתוב, בא אל. לוקח מכל ושתינו
לא הם יבאו, חזרו שני לחדר, כך שכלום אין לבבו
על המשך הכתיבה. אינני רוצה לחכות לא שיבוא
שמרו לילה. בשעה אני עייף מאוד ושניה קבלנו לחדר
מבוקר - טיול ובריך לנוח קצת.

שלום לי רחל על מכתבי הקצרים. אתבע לת
את לבבי.

שלום רב לך ולילדים. נשיקות רבות לכולכם מאבא

Pte A. Brande

17178

Sp. Coy. Ist Jew. Bn.

Pal. Reg. C. M. F.

9. VI. 1945

רחלה שלום!

אתמול הפסקתי את אבתבי בגלל רוב הדיקורים שהיו אצלי. אני מאמין שלפני אוכל להמשיך בכתיבה עד סוף המכתב - כרגיל.

היום יום שבת, בשלה כלה שתים וחצי אחר הצהריים. הבית שקט, רוב האנשים נמצאים בטיולים. כך שהרחובות מסמן והשקט - אין שום שום הפרעות.

כלום לא מאשיך הרשמותי על אבתבתיך, אלא קובע אבתוב לך על טיולי היום.

רחלה, שבת לבתוב בשלה שתים וחצי, אם כי הייתי בטוח שלא תהיינה הפרעות ואוכל בשקט לבתוב. הנה, אני כבר אחרי ההפרעה הראשונה והשלה כלה ארבע וחצי בערב, ומכן אתחיל באיחור של שעתיים.

כלום יכול אני להאשיך בתשובות למכתביך.

אלוין, באמתך 30/31 את אבטלות שאני מקבל את מכתבי
בוקר כי ביום שקבלתי מכתב כמו, קבלתי גם מאלה מכת
מאלו שחסרו לי. אני יכול לסיים שבאים בזמרונים מגילה
בהכתבים באופן די אסורה. יכול להיות יותר טוב, אבל
אפשר להסתפק גם בזה.

בשבוע המתנה לבור נרמה. לו היינו כלום בפנים הארץ
היינו מתמלאים קצת מהבלות. את תוכנת בבקשה לקניית
מגיל ואיטק מתנצב בהחלט. אבל בשבוע אין לי לחשוב
על זה, כיון שאין לי כל אפשרות לקנות אותו. יש לזה אנשים
פה לכן, אבל אין לאאין שהבאתן לי אפשרות לקנות. אני
חושב שבטרם כך לעשות: את החלטי על מתנה שתיקנו בשמ
אם בשלב הבאן לא מכתוב לך שקנית אותו לבורה, אז תבקש
שלא לקנות את המתנה. ובנוסף כמו, שיהיה לה יותר שלא
לקבל שום מתנה. אני חושב שאפשר גם בשבוע לכך לבוא
סידור בשלהו. אני מאמין שלא יום הולדתה, יבאו מחלים שיגיעו
ארצה, יכול להיות חופש או שחרור ובזה אבל. אני מודיע
לך על כך, אולי אצליח להשיג על המיל המאלגוני שהוא

ד יכיר אבינו, ובאופן שאת בעתנה יביא בחיי אתנו.
ובלת בקשר לבעלתך. אנא, את יודעת לאבדל שתקבלי
ה אתנו. את לבטח כועסת, שאתי. שאת לבד אובה בשאתך
ר אני על כך בשתיקה. * היתי אולי לובר על כך, אבל
ני יכול. בעלתך כו ברגיבה אותי יותר מדי. נבאה לי
ר פלם בתבתי לך ומסברתי לך, שאינני מתכוון לקנות-
קא- לבורך אתנה. תגיד כשאלתי אותך, שאת תגיע לי
רר אם שאבל לשלוח לך-לא מתאוננתי עליך, מתכוונתי
אלי. רציתי לברוח לי מאת רוחי, ולכן פניתי עליך לא פלם
ת מבקשה כו. ובנה סוף סוף נלנית. אבל מתי? אם בשבת
ובלת שאין לי אפשרות לבינלי. אבל גם הפלם בשאת
תבת בבר אלהו קונקרטי, תלוי באת-לפחות-בשיגתו.
ול לקרות שמעל אשלנו, יכל פלם לפנים מארף ואולי אובל
בקשה שיקנה לבורי את הבבר מרבוי. אבל איך אובל להמתין
שאין לי אידה. נניח שאני לבר אובל אולי לפי פלין לבליך
ר מגידה (אם כי גם מה לא ברור), אבל בשום אופן לא
כל לחאר לבר את בבריתך ואהבתך. מקיבור-אם כי לא
ביים- תשלחי לי את מגידה. ואולי אלהה לבבא מבאינו אבל

בדברים, טרם שהגיבו את הפלמ"ח.

אולי לשבר על אחרון. לפי אמתתך, לא אוסרים לי האם בלי
רוטלה הבלי ניתוח? יבלע לי לבחור לארץ, על פי רוב, לא
היו אנתרופ ולבנים בגיל כבר. בהגעתי אניתוח, לא הייתה
בעלת סכנה, אולי - אבל ולא בגיל בלתי, יכולה מאורת שבו
להחזיר את הכול לאקוואי בסדר. יתכן שנובחו לבלות על
כבאי להגיק בשיטה כו, בהתחלה שניתוח הוא קל ויותר מ
אם הרופא אבלע ניתוח, אני לבלתי כבאי לנתחו אני. בהחיה
לשנה לא יכולה לחכיק ולא בלום. אולי אני חולה על אלהו
אחר. אם יבלו (את ובאטפלת) שיש לו שבר, אני יתחולו לחק
לבל יתאחל חס וחלילה, לבל יבוד קשה, לבל יכשל בדברים
כבדים ובבל. על יבי כך יוכלו סאגים אלבבים לחופש אשתקי
ולבודותו. לבלתי לא רבוי בדר בכפר. לפיכך הייתי חולה לכ
לחסל את הלגין. כמו ניתוח בהחלט לא קשה, והליקולים גם
לא גדולים ליהוות רבים.

, אבל, מאחתבק אל חרש נודע לי, שנגרה לזאבת גם
לפני ניתוח. אני רואה שבאמת וטיפולים לא חסרים ל
מתי סולת עכה אפולים, האם בדר אמת?

שה בלתי בבריה קלה־אלכוה את אתתיק מאתרון אל 31,
איר אותו לאחר. ובלתי אלבור על אתתיק מישנים שקבלתים
ני שלושה ימים. אינני רושב שיהיה לי ברברה ללנות לך
רם, סוף סוף הם כבר אילונים, בכל מאת נראה.
את שני הבדולאים הבאולים אולי הבן קבלתי. אחד מהם
ותי אמאן אבל אדרשקה. הבתולאתי אני, לא אל לא הבינ
ים מה. הליקר שבסופו של דבר קבלתים.
חלה, את אבירה את מואו של אוכל־ארבה. לכן כולה
שתבלע לפתחות, אינה מאמין בבוז לזה אוכל־ארבה. להבינ
ר־אנחם. אני לא יבלתי על כך. לפני יומים נובלו לי כמה
ים אלגינים מדיקרו באדם. נובל לי שרוב מימים לא מים
ים, הוא היה לסוק רוב הבאן מסיבורים שונים. כל מאבתים
א בתב לחברה מנה, היה בותב אחרי חדות. לפני
תו הוא הבטיח. לבקר מבלה קיבוצים ולאסור מרישות שלם.
הבטחותו, הוא קיים רק אחת־בפר־אנחם. אפילו
רות־שלם יש לו ברבה מדרים לזה אחוף לאדם,
ה „אלברות" לבר כאלו יום, יום ולא אבא כבן לאנשים

פנאה. אינני יודע בדה היתה בבאתנו בה רבה
אך טוב שלאדה לנו כבוד כבוד ושביקר אצלנו.
בעת לסיום באבתה. אינני יודע האם אפשרי היום
לבתוב לילדים. אם לא היום, אולה באת באחד הימים
הקרובים. כל הזמן לא יכלתי אם קדה שנכה לא כ
בעת קבלתי בין הבבתבם המאחרים אכתב אנכה אהאו
באאי. אינני אשם שתשובתי תתאחר בחודש ימים.
הפעם בוכי אשאת שירות הדואר.
היו שלום מולבם וקבלו אתני הכרדה ושיקות מאבדמל

Pte A. Braude

17178

Coy. Ist Jew. Bn.

Pl. Reg. C. M. F.

(215)

10. VI. 1945

רחלה שלום לך!

גם הפעם כותב אני בשלות היום. כה אתם לא
מתפנים. כי ריבון העולמים אבא לנחול לפרנסה בכבוד
תכניתנו. רצינו לצאת מבוקר לטיול יום שלם. הרי
כללה את הדרך הגבוה ביותר בסביבה כו. פיצלנו
מסביבה, אישור הקבין ומכול היה אוכן לדרך. אך בלילה
לרדת בשם ונאלצנו לחזור אחטיול. כה חבל מאוד, כיון
כל יום אפשרי לי לבלות כה. כל יום שני יש לי
גם לחדש ישנם שלושה פלאים לשבוע. מאקרה- היא
לסוק בהם, חדש פנוי ולהיפך. באופן אקרי היינו
שינו פנוים.

נצטרך לחכות לשעת הבאה. אם אצא מאויר לא
אותנו, אני נשתדל לבלות.

נדאה לי לכתוב לך. שלשום היה אצל ברל.

הבלתנו (אני ורחל) לפתות אותו, והוא הסכים להבטרל אילינו לעוד קצר בימים הקרובים. קיווינו שנצליח להוציא גם את אברהקה, אבל עלה לה בראשנו. לא אחרתי לדיין נואל, אנסה עוד כמה פעמים, אולי אנחל נצחון.

בקיצור נצטרנו לברל יבוא אלינו בלבת בעלה שאונה בעוקר. גם בנוגע לעלה היתה לחיצה על הקרח. בכדי ליהות אצלינו בשאונה, צריך לקום בעלה שבלי. ברל טען שהוא לא רגיל לקום בחצות על בעלה שבלי. הוא פשוט התחנן שנרשה לו לישון לפחות עוד כמה שעות. בינתים כך, נחל ברל בשלון מרוע, אבל אמרו לא כפוי. ברל היה כאן יחד עם אבנר ישראלי (אני מולב שאת אכירה אותו). הם שניהם לבנים לחדר אחד, ושניהם אוהבים עלבה עלה נוספת בעטה. ברל הלך לשאול את פיו בנוגע לעוד. אבנר הסכים והוסיף לקלתו כבאי לבאת לפנות בוקר, היינו, בעלה שאונה בערב. ברל הביע את הכנתו באבנר, לבקרם לקבור לו לאחתו על שינה נוספת, סתם את הגולל, ובאין

ברירה מיסכים לפיות אצינו בשלה שאונה.

אני חושב שאותר לפוסל את כל התנאים שהבטרבנו
להתחייב בפני אלוינו לטיול. אני אסביר רק כאה תנאים יסודיים.
שבטיול לא ילך יותר אארבעה מאש שלות. ברור שלא נלך
אחרי. על בלפלה לברים באוהבים, פס אלהסביר. קבלנו שנלך
לטיול בסבידות מאצאים. כאה יתרונות לתקום בכפר. א. רוב בדרך
אפשר לנסוע באוטו, ב. התקום הוא לא רחוק, ג. באצאים נלבשים
אחנם בין ברים- אבל לא בצובה. כך שבתצאים סיילו להסכם
ביינינו.

המוקדם באיחור לא רב בא אלינו ברל, אבנר ולוה איחור
שלשי ויצאנו לדרך.

ברל בא באוטו שלו. הוא לקח אתו נהג שיחניר את האוטו.
~~[illegible]~~ בראשית הטיול, התברר לי שאתאול באחתבי טלית
בכתבי לך שאנו נתצאם בזקלת. והבבול הוצופלבי.
הבבול נתבא באחרון שבלה קלת. אתנו, כמה נוכחתי הינם
בשלבנו באקרה את הבבול הוצופלבי. טלותנו בלברת
הבבול, התברר לנו לא על ידי שומרי בבול, אלא פשוט

על ידי שלג - לא גדול - שהתנוסס על אחד הגלגלים לאחר הכביש.

בלית ברירה עצרנו, את האוטו החלפנו ולאנו פלאינו לכיוון האגם. הלכנו בארבעה דקות, לד שהגענו לאגם הראשון.

הדרך הובילה באפרון קל בין שפך ירק וקני עלים.

אינני יודע, לאורך כל הדרך - שעל נחל לא רחב אבל רועש מאוד בגלל הפרש המפלס ובגלל האיברים הרבות שהוו אבנים לאיים השונים. הרי אלו אקואות מין אפשר איים לם סברים.

האגם נגלה לפנינו לפתע. הראותיו את איאיו השקטים ופשקופים, נזכרתי בשירו הישן של איזקיביץ. פוויטלי. גם שם מתאר הוא את האגם המתגלה לפתע בתוך יער לחות.

לאדנו הרבה כאן על יד האגם. היה עלם לחתכל באינם השקופים לם בלבים המפוכים בלוקם. יפה היה גם לראות את הבל הראים בבוונים שונים.

לאגם הלני, מרחק לא רב. גם לא הלכנו הרבה כאן. נחנו כאה דקות, עלינו גירה בקבת הסקאיט ושוקולד, ו... כאן התחיל מטול. לד האקות הפה היתה הדרך קלה ולא

עליפות. כאן כאיתי בכבמנות לסחוב את אלוונו קבת לפרים
את כי כה קשר בהפרת הדסכם שביבנו.

בכלתי לבור אכל בין הפרים ואלם לחבור הבייתה. הם
נסו לתנגד בלקפין (באופן שיר לא היה להם נעים) אבל נבנלו.
אמקום שילבנו, אי אפשר היה לראות מה אבד בלאדרון
שהתאוננו עליות בו. אקולנו היה באחרנל, אבל בבפדים אוכל
הרים גבוהים. אשלולה בפדים היו הרים אילרים ואבד אחד
היו הרי עלים לם הרבה שלג- אפילו באקולות נאוכים.
באוכל שלאנו אותו לעטרתינו, היה בין שני הרים אילרים.
בשהתקרבנו לבהר, הרגרר יותר ויותר שבאדרון הוא
תלול מאוד. חשבנו שהה נמצא שביל העלה בהרה. לא אצאנו
שביל, והתחלנו לטפס ללא דרך. העיה הלכה והיתה יותר ויותר
קשה. היה ברור לנו שאבד כה אין שביל, ודריך לתור דרך
לבד. בתחלתי להתקדם יותר מהר, בכדי שאוכל לבוא
עליה יותר נוחה. אבל מה שעליתי יותר, באדרון היה יותר
תלול ויותר מלק. לאט לאט התרחקתי מהם ארחק די ניכר.
הם גם כן התקדמו. אדי פעם הפעם החלטנו בפרים
בינינו, בכדי שלא נאבד איש את רעהו. עלכת היה

[illegible] מאוד. אבל כריך אני מאוד
על פרטים קטנטנים. איך שלגל־שביב מלבי הלקרי־שבר, או איך
שהתחלתי להתחלק על הבטן לאט, כיון שלא היה לי כוח לתפוס
את הכוס ביד את הצלחת, עוד כל אינו פרטים אמוץ כה.

בקיצור, אחרי מאמצים רבים מאוד הצלחתי לרכב. על פרכס אצאתי
שביל שפוביל אפרים לכפון. בכיון שלי היה ללכת, היה ברום. אולם
החלטתי ללכת לא בשביל בכפונה. אחרתי, אם השקלתי כח ברבה
מאמצים, כפאי לפסגה הגבוהה ביותר. והפיסגה היתה
בכפונה. לברתי לאורך כל פרכס אפרים לכפון, והתחלתי
לרדת. כבר בתחילת הירידה, איבדתי את השביל. בפעם לא
הבאיב אותי מקרה כה. אצאתי מורד תלול מאוד אבל יחד עם
כמה נקי אסלים ומגרשים. התחלתי לרדת בו. במקום היתה
שכבה גבוהה - שלגת, לכן התחלקתי מאוד. החלטתי לנצל
את ההחלקה. פרגליים כאבו לי מאוד והיה לי קשה לעמוד
בעמדי במורד התלול. לקחתי ליד עוד מקל והתחלתי להתחלק
כמו על סקי. הדרה היתה שלא יכולתי להיעצר. כשרציתי
להיעצר הייתי מתיישב תוך נפילה, מתחלק על הישבן ואת
בעזרת הרגלים והרגליים הייתי נעצר. הירידה לא ארכה

שולחן. יצא לי לשבת ליד אדם שנשלח אליו יותר לכון מן
הדת. אמרתי, בדרך היה זכות מן הדרגה אליו יותר לכון מן
המגל, ודוקא בהגל הוא התעלה ביותר ומהו המקל. קודם
לכן אמרתי כמה פרחים חדשים, שטרם היו לי קודם
לכן. אבל נאלצתי לעבור בדרך. כמה פלגים אלך בעליה,
נראה היה לי שהנה אני אגיע לרבס. וכשהגעתי לנקום מהוא
התגלה אפני רבס עוד הרבה יותר גבוה.

ביניהם התרחקתי אבל בהבורה - מרחק גבר. לפחות
300-300 מטר בגובה. היה לי ברור שהם לא יגליחו
לעלות. לו היתי רק לבד מרגל, אני לא מבטרבתי לבאוב.
הוא יוכל את המלאכה יפה. אבל שותפים לטיול היו גם
ברגל ואבנר - לא לבם טיפוס כמו בהרים. והגבה בסתבק.
אחר יגלתי שהם לא יגליחו לעלות ומאיתך אני לא עולתי לרמת.
גם יגאה לך מגובה, שלעלות בגלחתי ולרדת לא אוכל. אבל
גם היה הגבה. בשבחתי לעלה נלכתי בלעפים, ירשים או
אפילו שלג שהיתי נאחז בו, אבל ביריבה יותר קשה לתיקר
בכל אלה, אם כי הם יכולים לעבור אבל לא בגיבה
כמו כאן בעליה. באין ברירה, נפרדו דרכינו. אני בחלטתי
להמשיך לטפס וכל היתר בחליטו לרדת ולחכות.

ברבה מאין, ברוך לברוח כפר לבוב, אלא נפש מהה: רק
לרגלי הדר נבנתי לכפר ושם יכולתי להיוודע אל אקום
פינאי. הדבר הזה שלמתי קרוב מאוד לכביש שבדוקר נמצא
בו. - בביתה מלך מצרתי בלבד אחת ומזו. אודן לפניה
עיל ויצל ואוכל כולו. הסתלקתי לחמדה, נתתי קצת ולבתי לבתה
את מלכתה. הסקתי לבתה בחם שלכתי, ואחרי החלון
שלנו כיפכוף מכך אל אמו. עשינו לחלון לשאול אחי סבתי
בכיפכופים - מנו לי אקוראנה אנשים לאקלתה. הסקתי את
הכתיבה ונמלתי לתקלתה. בבר אצאן לא נבנתי כם
ו אקלתה כאו הפלים.

א אמרי לכבוד לבר ל' הינם כל כך טוב, תשבתי שיצל בם
ל אחרה, אבל הינם מעט לא הצל הואר.

ה נו, הינם אמתסק הכך. תשבתי לאחרה"ק אמתה לוב פלה.

א בלתי שלום לך ולילדים ולילה טוב לבולכם.

אני אחבק ומנשק את כולכם מכל לבבי

ש

ה

(216)

Pte. A. Brande
17178
Sp. Coy. I st Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

11. VI. 1945

כמלפ שלום!

אתאול לא סיימתי את תשובתי לאבתביק. בשארתי
את אבתביק באחרון ת. 31/V, כלת אנסה לכתוב לך על
אבתביק בע"ל.

את שאלת על הרגשתינו בארץ הארץ, ועל יחס אנשי הישוב
בעליון-בקשר לפיתקאותינו בארבע. לצערי אתבטלת
שתי שאלותיך. אין אנו נתבאים בארבע, לכן איני יכול
לכתוב לך. אבל כיון שנשלת הבקשה מו, אסור לך קצת
על דברים-בודאים לאלו ששאלת עליהם, שאלי הם הבינו כך
על ידי שאילה. לא אכתוב לך על כל אה ששאלתי, כי
לא כל אה שהבינו לאחרי-הרי הם הבחינת לובדות.
אסתפק באותם האקרים-שיש לי בטחון באור שנכונים
הם.

כידוע לך שפליירה - לָיְיבָה - שאנו נמצאים בה או על יבה,
היא עיירת בתי-חולים. יש חלק אפליירה, שאין בו בתי-חולים,
אבל חלק כה גדול אותנו כעת-כי אין לו קשר לנושא
אבתבי.

כל עובדי בתי החולים, הנם ברגנים. התחל מהרופאים
ומגור בעובדי הנקיון. כל הפרסונל שאספרו אינך לגאות-
חוסה בגין כבויות מפלה בארוח. בתור באלו אסור
לפרנסך לחם ואסור לעלות בהם לגלה. יש לחוסיף שבעיירה
הזו, כאו כן בסביבה, נמצא מספר ניכר של תושבים
ברגנים ואוסטרים. את רובן, שם השטים בעיר ולפי יכולת
שפות על ידי התושבים, - אפשר לאמר הבטחה שעיירה
היא בעלת אופי ברגני.

כשאנו עליה, הרגשה מאוד משעלת הברגנים. עוד יותר
הרגשה חופשית הברגנים ומצלת יד (מרוק כוונה) של
בני ברגנו.

בשפה שאלון הרחובות-בייתה- ברגנית. נושאי הדגל-מאמ
על הגרוון חשבו עצמם לבני אלהים על מדאות. היו
ברגנים, עובדי בתי החולים, שלא נפרדו לדיין אבשלם

בקרס. אנחנו, לא בכלל אותו בכבוד, אבל נשאתו הייתה
פולמרית.

בין הבורחות הראשונות שקבלנו, על גורל התנגדותנו
במקום המדבר, לא שכחו להוסיף ולהדגיש על האיסור הפיזי
האנשים האזרחים בתוך הגבול המדינה.

בימים הראשונים הייתה אורגלת אחוות בין אנשינו.
קלה היה להתוות קו התנגדות. לאותה זמן שיעור
ראשונים היו אלו מיבוחים עדים בין * הרוגים.
לאט לאט התחילו הבראנים להרגיל שיחופים באו לעזרה.
בדרך בראשונה קרו כאם מקרים בקשר להבדלות.
לפי תנאי הכניסה, חייב כל חייל בראני להבדיל בפני
בלתי הדרגות אבל הדרגות-התחל אקורפרל ומעלה.
אי בין כאה קורפורלים, שהבלו מקבלים בראנים (כל הרופאים
גם הדרגת קבינים) שיבדילו בפניהם. הם קבינים לפסכיאן,
אך היו גם כאלה שלא רצו להכנע לתבילות הקורפורלים
בהסתכם על חוקי הגבל-המדום. אינני יודע איך נשארו
רוב האינדיבידואלים, אבל המקרה אחד יודע לי שהקבין
הבראני באמת לא הבדיל, לאחרות הבעלות הקורפרל,

במקרה כזה לא קבלה לגיבת פקדון אלא סיבה אחרת
ברורה לאי הבדלה. כלהוציאו את פקדון אחפר-המלאכ
-שלם פומלוח פקורפרל- לא היתה לו אפשרות לפרנס
יד לבובלו, בתקרה שלנו הבטרבו לתאוק בו כשהיבניסו
אוטו לאוטו שבא לקחתו לקבורה.
עוד מקרה קרה עם אחות ברגניה. עבר חיל ומשלים
אבלה סגל ברגנ-נשר עם בעל הקרס. הוא
עבר בלבה ותבלע מתנה לחוריד תיבל את הסגל.
המילה היא לא רבתה להילבר, וכשנלבר לא הסביתה
לחוריד את הסגל. בבחור אים מלית שאם לא תוריד
לבד את הסגל, אני הוא יוריבנו יחד עם שאלתה
ויפשיטנה לרוחה בחוץ. אבן שאת הסגל היא הוריבה.
מקרים בולים שאלו בין הרבה. אינני יודע האם
אינדיבנטים אלו מלילו, אבל לובבה היא, שבוים לא בואים
ברגני בחוץ אחרי חשיבה. גם בוים לוברים הם את
הרחוב אבלי לשבות בגן מיוחד, אין שולחנות כאלה
ברגנית בחוץ. בקיבוץ האבה השתנה תכליה שינוי.
לא יהיה נכון את אותר שתבוא כוים בספר.

בעבר רחוק אלמלא כן, אבל קשה לקלוט אותו
אותו, כי הפיקות שלנו הוא חאור. והאפקטים שלנו
הם פנטלאונים באורים.

קרו לזה כאת אקרים שלהם אי אפשר לכתוב
באבתה. לכן לא אבירים.

בלילה איחרת באינה, אבשם האובלסיה האקוותי.
ברור הוא הדבר, שכל איטלקי אתחל לאשטר הפשיסטי
וכל אחד אבם הוא פרטיזן בולם.

פרטיזנים, ישנם כאת אינם. ישנם פרטיזנים פלונטים
אטפחת אבוגה, קבוצה אחרת לובנת אטפחת יבוקה
עוד אחרת. אטפחת פבובה. אומרים שישנם עוד כמה
אטפחות.

כל קבוצה וקבוצה טוענת, שאנשיה הם, הם הפרטיזנים
האמיתיים ובולם בולם פשיסטים.

קורים אקרים מעניינים אסמיב לפרשת הפרטיזנים.
קבוצה אבאבוגים באה לאסור איטלקי באשאת שיכור
לפשיסטים. כלבור חבי שלה באה קבוצה אחרת
אבוגים או בבובים ומלאיבים שאירה על יד הביית

ולא נותנים לאסור את האדם המבולבל.

אין פה אור דוקא באקרים להאבדנים באים לאסור. אותו דבר קורה בטהירוקים באים לאסור, גם כן באשת פשיעים. אך יקחוהו המבולבים תחת חסותו.

אבוי פארל-כיום, לא מתלהבים מדבק. הם רואים שלא תהיינה חריבות. בסופו של דבר נבנים הפשיסטים ומשמרים לבטח באשבנותיהם. בטאון הפשיסטים הוא אלא. כי באקרה לבאים לאסור פשיסט-שתיים או שלוש קבוצות פרטיזנים - אבל הבקשים - אני הוא נתנה באופן ישיר מפגנת פאפיטרופסים. אמנם לא באופן ישיר ובדורה בלויה, אבל בלקיפין.

אלינו, שרוב הבאים שהבאא לכל שיכון - הם בתים של אנשים הדריבים כיום הצבה בפני האוכלוסיה.

לכן שלנו, איטלקי אנטי פשיסט אובבקי, [redacted] אבר לנו אין דבר אתם (הבבא) תלכבו את הלקוחות אל נוכל לעשות משהו לא הפשיסטים. כיום - הוא אומרי אתם מגינים עליהם ואין לנו אפשרות לנשוך אבא ת לרעה.

בתי מחברת שלנו ביקרו בקלגנפורט ליד אוסטריה
קרובה לגבול. אנשים אמיתיים אספרים בגלל הקרס
הרשע אלילים כמו דבר שביח. רואים לזה כשאיש
אברק את כלבו "הביל" אמנת בלי היטלר, אבל בפיו
נשאר.

אחד מתושבי קלגנפורט סיפר, את הליר בשלו
בפרטיזנים היוגוסלבים. בהיבטם הליר התחילו להגיב
ספר וטיפור. הם אסרו בתה מאות אנשי הגיסטאפו
וקבלו לבית אשפז פומבי. האשפז פחל בבבר הליר.
היו אדיבים כל נאשם ופונים לקהל לשאול מי לדעתם
בשבדו. האשפז התנהל בספר, אך לפתע היגיעו
הרבה אוטומובילים עם אשכרה בבאים ברוסיה, פיצרו
את הקהל ולקחו את האסירים. אחרי שהם
שהיוגוסלבים יבאו את הליר, יבאו כל האסירים לתפלה.
בינם אסתובבים כל אלה חופשים בחוצות הליר. ישנם
בינים באלה פאנאלאים תפקידים שונים בפעולת הליר.
ברק כלל, לא שונה מאלו, הרבה הפקידות
פאבאינוסטרטיבית בליר. בהבדל הוא בזה נותן הבוראה

הוא אתרי.

אקרים דומים שם לעלות ולמאות. בתחילה לא היתי
מאמין בסיפורים כאלו. אבל היו לי סוכחות רבות אחרי
ובתחלה למאמין בהם, בעיקר בשהמספרים הם בחורים
רציניים ולא שמפי סנסציות.

מאידך, יש לציין שאנשים לא תמיד יכלו לעמוד על מצבם.
קרו אקרים מחפירים מאוד. נכון, שהמבצעים הם קומץ
בלי של חבלי אנוש, אבל הפחדים הוא על חשבון הציבור
היהודי. למעשינו רבשנו לנו שם טוב אחרי,
ומין הכוחם של האקרים הנחתים לעמוד בדרכה אתנו.
אבל הקרבה בינה לוחדת, שאקרים קרו. הכאיב ביותר
הוא, שמבצעי האקרים השפלים מתבטים באידיאלה של
נאמנות לאומית ואת אלילה. המבצעים מכנים הם בשם
נקמה. הפליחו לחשוב הברבה את ההתפרצויות, אך
לחובה הם לוחם טרם הושלמה.

אוסקני אם יוסבר לך מלהו מהתבי. אבל יותר קשה
לברתו.

הי שלום הרבה, שלום לילדים. אני מחבק ומנשק את כולכם.
אבא

Pte A. Braude
17178
Sp. Coy. Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

(217)

12.VI.1945

רחלה שלום!

לאחרונה היום בפני אלבר תאור, בקשה לכתיבת אבתבה. בלעדי כל פנואים ואין עד אי לכתוב.

תקוותי הימודה היתה שאקבל היום הרבה אבתבים. אאותו יום שקבלתי את שבלת אבתבים, לפאחרון שבהם היה מ 31/V, - לא קבלתי אבתב נוסף.

את האבתבים אביאים לנו בשלה לבל בלבד. לא היתה לי סבלנות לחכות ונגשתי לשדה לאבתלקה.

ברוך נבנסתי לבלם. אם לי לבלם? אשלח לך סוף יתכן שאוקבם לדיין לשלוח, שאם לא התאכבתי בלתיד. אבל אולא בתחלתי ואגליק.

אולי תשכרי, שבאבתבי שבתבתי אחרי נסיעתי לגבים, בבשלתי שלא בבר אתך שבכיתי בנסיעה כו איננו יכול

לכן לכתוב לך. כיום אפשר לך אבן הדפסי.
באמת לשלחו חמרה אונדיר, נפלו לזר אפשר מילים.
ברוך יהיו כאן מילים מלקאות לונים. אבוונים לאנשי
נשארנו רק לזלזל אנשים לשנו. בכמה ברוך כין בלונים
לאנב- מלך נשר אחכבל בים כרום ובטלטולים כיו רבים.
בכלן טלטולים, כיכלנו כאת פלאים אבות חלילת
מאיכה לבוא חפץ לרים לל המקסל. לא נאמר לה לנק.
אך כמן לכה ספרנל לי קבלתי, חשלתי את החפץ (כיה
חולק) בבני לרחיקו. בלאבאנו לא כרחקתי אותנ, נצאה
כיה לי לכה פנה חלאל ולא רבנו לילכר לכן מחבקבו
ביר. כבואנו לאנב, לאלתי את הנבנ כאם כוא חלאר
פנה חלאל לל מאוכי, כוא לנה לי לכבלל אין לי פנה
בכם. לקחתי את הפנה לבלי. אר נבולה כיתה הפלאי
בלאסתכלתי לל הפנה לאור כנר לאמולל ראיתי לנכי
בלאנוה קטנה. לא כתבתי לך לל כם, כי רציתי
לחכות לתה יבא מל מאיכה. כיום, אחר לילר כבר
לאלה אחרנ יכים. אין מלכיאה-אין לחלוה לבא אילו
לינבל כמותו לבלאנה. לכן אתאנל אני לחלוה לתנו

על בלאנש. כי אין כבר סיפק שמעיף לובה חלאת
לארות קולו. אבל, קולו הכסף לחוץ לו, הוא בהרבה
יותר קלן אלחלבי. חלמתי לקולו ארבע לדרך יי אלוהים
ואתברר לבלו רק יומים אלוהים.

מין לב ל בלאנש-החלבי לבלם. מלכות לאלן הלשת
פולם ובולמת אמו. חלק גבר אחראות לא הבלות. אבל
אכיר את לם הבלאנש ואני יודע איך לבוא. אני
אקרה לחלקך בדמן אחרבל אלוי.

בלת יספר לך את אלי אבל בלם. אני מאמר ל.
לאת רובה כבר לראות בולמות אבלאנש. לכך תבלבל
לחבות ברבה כאן. קלה אבר לבלש פולמות - אך ב. כאב
יותר קלה לבלש ני לבבות האלות. וסניה לעוף
בלאנש לל (ערל פולם הוא 22×36, כדי אבר קטנה אבר,
לכן ברוך לבאבל את בחלות. לת כך נחוץ ני אבר)
-אין כבלל לבלש. כל לחות לבאן אני אבלת ומבינה את
הפולמות (בלבם לאבלה לבלבם) ואת הרבבות אלה רק בחלל
ובלי כבר אחרים לבולם אבותם אינו אחקלל.

מחכה לזה שהתחלתי. היתי אז על אהרלקה. אבל באמת
אפלו כאן אני. ברגע כזה לא שוחחנו ביננו. הטיליפון
הפריע. כל כמה דקות בלבל הטיליפון ועל אהרלקה היה
לקבל את הפודקאסט.

בחפרי לחדר אבאתי מהתבק אל. חסרים לי אם כן
ארבעה מהתבים.

על מהתב זה אין לי אם לענות לקי, כך שכל תקוותי
שתלויה באהתבייק-התבדו.

רחלה, אלעזר אותי אם קרה לתקליטים שלי. האם הם
נשברו ואינך רוצה לספר לי שאת אצטערת או שאת
לא יכולתם לפבין את הדבר בהתם? שאת את
לא כותבת לי על סופם. זה כבר כאת אלעזר אותי.
בלית שאלה מסוג אחר. בלתון ראיתי לחברי כפר
אנחם השתתפו בתחרויות אטלטיקה קלה בראשון לציון.
אי ואי היו המשתתפים, ואת היו תוצאותם?
שלום רב לך רחלה, שלום ליוסף. שיקות רבות לכולכם מ

Pte A. Braude

17178

Sp. Coy 1st Jew. Bn.

Pal. Reg. C. M. F.

13. VI. 1945

רחל׳ה שלום

אמתי, בימים האחרונים אתקיימים על נפש.

ובאי שפים לא היתי כותב. אין מה לכתוב, אולם

בהתלקחות החדשה סביתי פיום. לפלא חשוב ועל כה יכול

אני לספר לך.

נדמה לי שלא כתבתי לך על ההלקחות החדשה. יכולת

לבד להבחין בסקי. אולם טרם הבחנתי. בנראה שהבלתה

טרם הגיעה לי פנים.

שלון תקופות שאי אפשר לקרוא או להתלקח בפלאות

פזות לבק. פיתה לי תקופה בנו בגדרים, אנ התחלתי

לכרוז. כלתי שוב הפלים לוברת על תקופת בנו. ניסיתי

להתלקח קבת בגטאקיה, ברם עלתי עתה לא הבלתה.

לא הפסקתי לדיק, אבל בראש לא קלט, ויתכן מאוד שבקרוב

אבל נאלץ להפסיק. את המול בהפסקה ביאורי, אני
מלקיים לך סיפר מלאה. בקרוב אלכו נגמרים כל-המול
מלה מעניינים. כל המרבלה מלך אני, אמו-לפני כאן
קבר 3-2 שנים- בתי ספר מיסונים או אמרתי ספר
לאמרו. יעלינים אמנמיקה, כן ברכה יותר מיפיות.
נופל לסך, תמיד יקלטו מסקנה לשות ברובו. אם
שאנו לומדים בים, סבי לפרק חברה ולכן לומדים על
סחר אמירות. לפרי, בעל מכול מרגל יקלה לי לקלוט
מכול אמירות בכו. לדוגמה, כל מקום על אמונות
לדרכנו בארץ ישלו. אותו מיאמן קיים את מאמרות.
לי לתת אני נסתם מקולי, אבל אבטיח לפסיק, אחרת
אחרת לדבר לדבר יותר מתלמידים. לא יכיר מוכן אבי
את אלה מקום. נראה לי שכל מרבלה אינניים מאמאמר
לגם מאמרים מלאומים מאוטרבוגלה, לפרי כך מול על
מול רק לנכון על ביאורי כאן.

מיוחדים יכמו אמצעים. אם כן אמרתי לי אלה
מסקנות מלה- יבוא ברמים. אחרי לחתקבל אלי,
אבל אני אליך מכן ברכה מאן. מאל לדרך כמנאי

יש לי, בעיקר לא אלגו-לוגיות. מכאן שאני מקבל
לימודים פרטיים. הוא מ- פרובוקטיבי. אם אינני אובא
פרטים חדשים, אני לומדות אינני מקבל פרטי. אבל
לגבי מקרי שאני אולי בחור, הוא בלומדי הפרטים.
אין לי בעיות לחבות אפשר יהיה לי לסמרים תיאוריה,
לכן בודק אני אותם מה בלתי מדוע. על ידי מבקרי
מקבלים מהם. אבל יחד לא מה יש ירון לסמ.
בשאני מקבל פרטים, מתוך לבחר לחפש אחרי ולשלם
אחרי. יש לי ביטחון לדוגמה נוספים. כך מולבים אלו
מלבנים מובר מלולה.
ואם, אבל מסרים יש לי, אינני יוצר אל שם מין
מסרים מעמדים מקרמים, אין אל אחר מובן לאות
פרטים.
בלתי שלמי מאחרון. מלאכי מרבה מלות ומבורות לל
פרט אחר פנוף מסבירות יבלות מאלמים, ולאו
מבאנות "אינקאים" אמרים לפלרות מוכאים לל "בוסר
מאלמים". לפי המסבירים, אם מבו פרט נמיר מאלו.
הוא שופל אתרת לפלים או מלכות ואינו מקוק

לקרוא משהו. הפרח הוא אלמוות. אבל, שאולי כדאי להשיג את הפרח. בכל מיולי בדברים פיתי אביך בכל כוחו ובכל אלדה. יבלתי תיאורי וחיפשתיו, אבל לשוא. היום הפלתי להשיגו. אומר לך את האמת, שאכזבתי התאכזבתי, אך כיון שהוא בכל כאת נפיר, ובכל כאת נודרו רוצים שלום מסביב לחפשי הפרח הזה, לכן חושב אני כאת להיטב, ואני אומר שאני אחודה אאוד שהוא ישנו אצלי. בכל אופן, יכול אני לידיות אחודה שהודות לפרח זה הפסקתי את כתיבתי הרוחנית.

את הפרח תאבאי אצרך לאחרה הזה.

נוסף לכך אצרף תאונה שנולדה בגלאונה של שאלון.

נו, וזה הכול.

לילה טוב לכם ורב שלום לכולכם. אני אשק אותכם

חזק. אבא

219

Pte A. Braude
17178
Sp. Coy I st Jew. Bn.
Pal. Reg. C.M.F

15.VI.1945

רחלה שלום!

אתמול לא כתבתי לך אבתבה. תחילה אסביר לך
את הסיבה לאי הכתבתי.

בשלות היום היתי קבת פנוי. אולם לא רציתי לבתוב
אבלוד יום. ראשית, לא היה זה לבתוב, שלנית ובלוקר
רציתי לחכות עד שיבואו את הבואר. לא היתי גם
כל הזמן באחנה, נקלתי לאקלתה. על מ פלקלתה לזה
תור ארוך של אמריקאים. הבטרכנו לחכות. אני ישבתי
על ספסל ונרדמתי. בינתיים התקלאו כל הבחבה שלנו,
ושלחו על האוטו, על אנת לנסע חבה לאחנה-נוחסו
לבלות שאני איננו. נוכבו שלא נבנסתי לאקלתה, התחילו
לחפשני ומצאוני יחד. לחכות לי לא היה זמן כאן.
נשארתי לבד ~~[illegible]~~ והוכרכתי לחפש אוטו; לחכות. עד שאבא

לבד לא אלמד כאן. הגלתי לחתנך, ונודע לי שלמי לבאת
לפטרול (אלאר-נל) לילה על שבול אוטלה אוטרה. בקולי
הפקתי לתחבונן ולחות על הראו שהביל אותנו קרוב
לאמצעתנו. אובל שאבתה לא בתבתי-בבדי.
ביון שהגלתי לד לפטרול, אסור לך בא עלי.
אם תפקיד הפטרול-אינני יודע. לדעתי, כב סתם טיול
לילה ומו לא.
כאו כל הדרכים בסביבה כו;-בא הדרך שלבדנו הה
אובילה בין הרים. נפלנו לשאול באקום בדבי ולא
הבביל הראלי: רוב הדרך סלול כביל, אנחנו לא נלה
בילתה. תחילה לא ידענו, אם תפקיד לבביל באקום
ארוחק ובדבי. אבל אבר התברר לנו. ניבנסנו באלבר
בין הרים בחוחים. הבנה הקולות ראינו לראות שבולות
אבנים אפובדות. לא שאנו לד לבד. בשקלאות רבו, בתחלה
לבתבבל תוק יתר לנין, אל הבחנו הרים בלתות
קטנות והרבה בוהרים שלגי תותחים. בלתשלנינו בעב
יותר, התברר לנו שבאלבר בה אבולה קוו
הבובות-אחחבקה בלתה- הבדי האלפים. נובל לנו

אחר כך, לפנים הפרים ישן אצלנו, שאכלן הכלל
נצלך להכבה קילומטרים. יצב את הסקרה חלאל, שיים,
איקאות אצורים לאלפי חילים, חפרי אוכל, חפרי שירות
וכב. בצלרנו מאוד שלא הייתה לנו שעות לבקר את
הביצורים - הפנים.

אחרת נסלתנו, היה לחק לא בעול טבול יכך רב.
בלחק אפוצרים בתריסר ב"ח לל-לבנים לא חולבים.
עלות הקיר כלפחלה חתלט באפאות האלרות; נחרם
הנה רוצים אל לברים מבלים כאן כאר חפשים, לד
נשאפלל יכך בסביבת אצוריהם. פחתים ל"כים לכולים
ל פנוחים.

חיפשנו בית שנבל לבנס פינה ולישן את הלילות
בחופשיות שהיינה לנו. לא אפאנו אל בית פרחה. בלפרת
קרת ברובה נפרבה בלת באחד הבתים, ובסתברנו
בו לאנחת הלילה. כאלית בלברנו אל הכיכה ופיבחנו
איש לתה. אחרי כב נצאנו לסיור קבר בסביבה. תשקיפו
הרלאי הי; לצאת פלאים אחלק כלילה לצבול. לחבות
אל יב הבול כלה, [redacted] ולהקלשה באה אין תנלות

מלחמות. איתנו בנאמנות את מאוצל עלינו ומכרנו
לישון. חכמנו אותם בשלום שלנו בדיוקים. בדרך חזרה
נכנסנו לבית איכר ושתינו חלב טרי - בכה סיימנו
את תפקידנו.

בסיכום, היה כה טיול נעים מאוד. לדורי היה כה טיול
ראשון בלילה בהרים.

הים לא שלות בדברים, לא עליתי בדרך. הכנתי תכניות
לטיול לאחרת בים הלבן. היו לי סכומים לטיול זה מאוד.
בקדין שלנו התבונן לעולם לאנשים יפה שבאוטוביה, אקדם
לדורי הים באלט אובטח. אך לפתע קבלנו פודלה,
שלינו - הקבוצה על שאנה איש שדורכנו באופן בלתי
אפשרית אחרת - לחזור תיכף ומיד לפלוגתינו הקבועה.
בקיצור, בשלה שתים אחר בדברים היינו כבר הפלוגתנות
את בסביבה הרחבה ביותר בדרכי. אני רק הספקתי חלק
להסתדר. ויצרתי לבתוב אבתה. אחרינה ביאורפית
נאבא הקדים עד יב בצבוע הירושלמי. נראה לי, זה
שהאנשים שהיתי בסביבת בלבה בלבה, נאבאים
בקיבוצה אקשנו יתכן שאחרי אבא קבת טיול ו

בסביבה. לבינתיים יש לי כלום קול כבר,
יכול לי קשה לאבוא מבחר לטיולים. שם היה מכל, בוא
אוכל מאוד טיולים בבריכים ולא בבאמבה לפפדים בו.
כלום אינו יודע איך כם יסתדר, נראה.
כאן מקרים בחיל, קבלתי כיום שני מכתבים אמ/ו ומ/ד.
היום נודע לי על פנדר שקרה לי. בשבוע בסלוניקי
בטלמנו בחרבה בילואים. חיכיתי בכיוון לינים לבילואים,
חשבתי יכול מה לשלוח אבי כלום בכלל באמתה.
היום פגשתי את בלי בלאונים ואמרו נודע לי
לבסוף בלית, אבל הוא אינו. הוא שלח את המכתב
על יכי. בחור אחר ~~לשלוח~~ לפלורנס לאן בדבים מאוד.
בחור שם את הכתבים באמצע, ושאיר את מאמץ מאוטו
שלו, נו ~~מאמצע~~ שנה.
בכלום כם בכול.
היי שלום בחלב ושלום לכולם, קבלו מאתי ברכה עליקות
מאות אבי

בבבב

Pte A. Braude
17178
„Sp" Coy. Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

(220)

16. VI. 1945

רחלה שלום!

בסלח, באיזו איננו כותב אבתה.
באקומי הקופה יבולתי לפרשת אלבאי לבתוב
בם בשלה מאוחרת. כאן אין באפשרותי לעבוד
כך. אנו גרים ב 20 איש בחדר גדול אחד,
כולם ישנים או לא ישנים, בכל אופן שוכבים באטות.
בגלל עוזק בחשאל ואינני רוצה לפרסם לכל
פרי בחדר.
אני אקווה שאחר ימים לי פנאי, אני אקדיש
כאה שעות לכתיבה. בסלח יש לי פרבה לכתב
לך. אבל בגלל בשלה בלאוחרת, נאלץ אני לפחות
את כם לאחר. ד"ר שלום רחלה ואל תתרגלי מן
אבתבי הקבר. תאסרי שלם לילדים, קבלי אתני
ברבה נשיקות לך ולילדים. אבתבה

(325)

(בית גוילים)

Sgt A. Braude
17178
Sp. Coy. 1st Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

17.VI.1945

רחלה שלום!

באתי מאסור לך את הסיבה שאינך בלבי אלכתוב לך
ארוכות, - ומסתפקתי בכתב אילם.

הסיבה היתה עלובה, בסדר היום שהיה אצא ובדול.
ארוכות אים שלי. ביום שלי לברנו לפלוגה. לברנו אחר
הצהרים. כאה שלות היתי לסוק הסיבות אקום ובו, אחרי
ארוחת. בלבד, נודע לי שפלוגה אחרת-מגאבאת מאחרתך
כאה קלוגאר אתנו- אתקיאת אסיבה בהשתתפות פרטיזנים
ובוסלביים. הלכתי לאסיבה. היתי שם לד אחר בחלק הראשון
ס.א. לד לפיקודים. על האסיבה אני לא אכתוב לך כלום.
לאחרת היום היינו, היום השבת כדיתי לטיול קבתי בסבבה
בחבלה לי, אולם לא בידלתי תכנתי. לום השבת נקבלה
בינום חיל הצבור ליום הבאלה. היתי בבינום. גם על

הכינוס לא אכזב לך כלום. אגב, גם הכינוס לא הסתפק
בזה סיום. לפתיו לפני החלק האמנותי. אחה"כ נסעתי
לחצות בתחרות ביקס בין הבריגדה שלנו לבין פיוניר
אמריקאית. אחה"ת חזרתי לארוחת ערב. תיכף אחרי
הארוחה, נסעתי עם עוד כמה אנשים-לברל. יחד עם הכל,
נסענו קבוצת אנשים לאקום הנקרא הפינו "בית עוליה".
את אכתבו כה אתחיל מבית הלולים.
מה כה בית הלולים שלנו? בית הלולים, נמצא על יד
אחת אחוזות הבריגדה המרחק 30 קמ"ר-הלוך-מאתנו.
אינני זוכר, מאז כתבתי לך שהבריגדה נמצאת עכשיו
הנקראת "המרכז לגולה", מתפקידה, לאסוף יהודים פליטים
להביל אתם לכרם, ולרכז את אותם היהודים שפנים לארץ
ישראל. בית הלולים הוא אקום הריכוז הראשון לאותם
היהודים המשוטטים עליה ארצה.
אמרתי, שכמו אקום ריכוז ראשון, כיון שאנשים מלבדים
מאנשים לארבעים שונים, בגון להכשרות או אקומות ריכוז
קבועים בכמה ערים.
את בית הלולים אין מה לתאר. * כמה בתים מחזיק את

שלם מתגוררים הפליטים. אופן לבל קיומם הוא על חשבון
ובלפרנסנו. קבלו חיל אחד שהוא אחראי לכל הסידורים.
בדרך מלווים שהינו בתה ילדות. לא שאלתי ואינני יודע
כמה אנשים נמצאים פה, כולם. בכל אופן לא הרבה; כמה
עשרות ולא יותר. גיל האנשים-לפי מראה פניהם- מעל כ"ד
עד ארבעים. נמצאת שם יפה אחת בת חמש, לא הוכיח.
הרגשת האנשים היא-שונה. יש בעיניהם אנשים, הנמצאים
במקום זמלה אלמוני. הם התאושלו קצת. באופן חיצוני נראה
לך שלפניך בני אדם, אבל לאמיתו בתה אנשים אבודים לגמרי
יתכן, שלזה מאושרת וטיפול רפוי. יכולו להחזיר לחיים.
אנשים אלו, ארגונם בדר כלקבת שם חופרים לימות בני-
אדם ומתחילים לאט לאט לחשוב על חזירה לחיים נורמליים
ותקינים. פה לא להוטים כדר, לראות פני אדם ידוע חי,
הם יודעים קצת שטיול בסביבה הקרובה, בקיבוץ הם
מתחילים לחזור לאסוזל החיים.
לא כן הוא המצב והרגשת אנשים שרק לתת ביגלו
מלקום. בהבנסק לחבר תיכל תמדיל ביניהם. תראה
אנשים מלוחצים בחבר ומחכים לבא. תיכל הם יגלו אליך

ובכוך בשלום לבריא ובינך ארגיל שהם רודים שתתלבש
על ידם. ברור שהתלבשים הלא לשם כך באנו. מאנו לראותם,
לדובדם, לשאול אלהו בפיהם אולי גם אפשר ידיר לקבל ידיעה
כלשהי על קרוב או אביר.

התלבשנו על יד קבוצה ראשונה. שני גברים ואשה. הגברים
בלבד מגיל שלי, - האשה לפיא אולם אחד הגברים - נראת
יותר בלירה קצת. על ידם לאחרו שני בחורים בלירים
שגברו לברית. שלשת האנשים שהתלבשנו על ידם, מקרקוב
הם. אבשרים פולנית וגרמנית. הם הגיעו לאחרונה - בבוקר,
יחד עם לוד שבעה אנשים.

לא יכולתי לדבר. היה לי קשה ולא נוח. לא רציתי להטריד,
אם כי הסקרנות היא רבה. לכן לאבתי ובקשתי.

השאלות שבאו אצינו, הן ברורות. קודם על מקום אבאא, האם
שאלו על מקומות אחרים (מקומות השואלים), האם יש להם קרובים
או אבירים בארץ, וכו'. אחרי כה כאבן, על מה שקבר לידם
ואיך הגיעו הנה. התשובות, על השאלות הראשונות הן רגילות
ופשוטות, יודעים או לא יודעים ומה בכול. כשבאים לסוג
שני של תשובות, אחרונות מעלות הפנים. קשה להבחין

בעת כם בוחקים או בוחקים ובוכים בם יחד. ותשובה
אחת בפיהם ובתפיהם. איך נידלתם? נלנלך בבתפיהם
ובוסבה בפה נס. איך ביגלתם הנה? שוב אותה תשובה.
כשאתבולים יחד בפנים, נבאם לך שלבין אינם מאמינים
שפנס קרה. כה לא מאוד כואב איתן, אלא מאוד קשה לאמין
שאנם יחבן נס כנה. ובאמת איך אפשרי הנס כנה,
אחרי שלבו בתה אחנות ביבות. ובכל אחתה, שלוש פלאים
בים אפקדים, ובכל אפקד בים ס.ס. אחר לובר, ותוך אדשה
באורה אבלך על לשלות ומאות אנשים שהו אובאים גבלך ומאד
אפשרה ומלבדים לבוון. בלתי יבוך שבוא כל כך בים יבוך
לבולם. באפקדים, כה אחוק שלושי אות לבור כל אינ בשלים
כבון; לבון כנה סיבת, בוכרת בובל לא אובלחת - בפנ ס.ס.,
איתור לאפקדי, בוון בבוך בבגן [redacted] שלואדים
באפקד בים בקבוצ-לבוגים, ביבור בלשלו לחבר בבגן בלבובה
לבוב כל אינ בשלים "תאוים" כבון אות. בבור שנוסף לכל
אלה הו לשלות חקרי אות "טבלאות" ים ים.
כל כה, אפבים הבה בלי בהבנשות, בלא אות הם בחים
בבורגאלים של בנשים. בלו באמת. תוך, שם שנים.

בהקבלה הרבה אנשים על ידינו ואני לבדי קבוצה
גו ולאיתי לבית.

בבית שלו בלה „אנטיקים", רופן מחורות. במורה אחת
הראו לי, שמשלק לצלם שלטים היא שלח אצבעה פרטית על
ראש בשטלו בלבד.

במורה אחרת ילדה בגדה, איש סיפרו לי סיפור שלם.
במורה גו נמצאת בלקה בלהה אמה. היא אלמנה, אינו בגד
אמיגו לי. בברכים לא ברכים היא מיצלה לוזטלביה. גם היא בעלן
התמות בקבוצות פרטיזניות. בעלן מתוא, היו מיזטלביה מרמה
קבוצות שונות, שחתה אמה על פרטיזנים מיכלו ~~[illegible]~~ שוב.
ה מרמה הצלה לקבוצת שונות וראש מבטפה לקח אותה
לאלת. באחת מהמלחמות נמרה ראש מבטפה. כאנרש הגונים,
ול היא לבדה מאור אלה לראש מבטפה מחדש. היא לבדה
ה כך איך לה שלוש או ארבע פלגים. היא התרגלה לאמת חיים
כה, אין מילה מספר לבורה לחיים נורמליים. לא ביבול יזטלביה
תמוסלו בנפשות הנאצים, ובמורה הלתחרה. היא התגלגלה בכל
קיצוני אקמות, לה שהגלה לבית בלוגם. בסיגל, בא לבית בלגים
אחיים לביקורים, ובסיגל שחתו לה כל הפליטים וגם לה במורה

בו. בהתחלה, סיפרה לחותה את כל אותה חיה, אבל, שתיקה
שהיה לא היו כלל חיים נורמליים. בחיל האחראי לפליטים, הלך
לה פלים שלא כדאי לספר לכל אחד על דברה. היא הסתובבה
לחלונו. הלא אולי הם חיה שהיה ושתיקה בתם ואם יש לסתכל
בכבוד לאט, לאט היא הסתלה לבין, אם לבנים הוא סמכל בין חיה
אלה לבין בתים שהיא לאבד לחיות. אבל שם מביא אותה
לידי מבוכה רב. כלום היא אשתבלה לא לבקש לה אנשים. כשהבנה
אולם קשה לה לשתוק, והיא מתחילה שוב לספר על דברה. לפי
בקשתה, אשתבל בחיל האחראי לחיות הלולים, לא לאפשר לאנשים
לדבר אתה.

בין "פוטיקאי" בשלוש בחורה אחת אמטנסלבה. חברתה משה בלילה.
היא בקשה לאמר בריאה שלום לשולמית לא בחורה נוסיף יקר.
ירדנו לחדר. נשלנו לקבוצה הבחרים. ארבעה שבועים בינתים
בחור בלילה בן מגל לדברה.

פם סיפרו באופן די אפורט על חייהם באחנות הריכוז.
בזלם היו בחלש שנים באחנות. בבחור, הובא לאחנה ריכוז
בחור עליה בן ארבע לדברה.
פם. לפרו באה אחנות ריכוז. שאת שלאחנות אינני כובר.

הלחנה בראשון היה על יד קראקוב, הלחנה היו כאלושים
אלף יהודים. הלחנה היו בעלי בתים. הכל ביחד ברו 200
עד 300 איש. ישנו השלוש קהלות. עובדה כל קהלה בחצי אמר.
הבפיקות בימה רבה. לשון אוכלוסיה היו על הבד, כי הרקדן
לבד לא היה אפשרי יקום. שאוכל שקשלה היה; קול ומאתים
ברעת לחם לשבועל ונוסף לבה, כל יום, חצי. ליטר איים רעים
שקרעו לבה ארוך.

הלחנה היה נקרא, אחנה לבודה. לבודות פרובוקטיביות לא לשו.
הלבודות היו רק לשם בגילה. יתרון חשוב היה לאמנה כה-הוא
לא היה אחנה השאדה. בשאור שהוא לא היה אחנה השאדה,
אין כאת אותרת שלא רבחו שם יהודים. הבכבל הוא שלא רבחו
הבמאונים. ואם כי כה לא היה אחנה השאדה, בכל כאת היה
אספר היהודים קטן אבי יום ביומו-הכאה אאות. אחוז בבוד
אסחללים, בוכאו ביקר ביקר אקות אבריתם. אחלות היו בבבה
אאוב ולבבה הפואית-אפסית. בבאן הראשון היה אבבה לא
קטה (ביחס לה שבא אחר כך). הקופה יותר קטה הייתה שבה
בשבולבבו לאחנה אחר. לא הנאי הלחנה היו ברוקים יותר,
אלא מל שינוי בקוו הפעולה, אינני יוכל הארצים, אך בנראה שבה

ביום בצאן הפלגת הכבלים ומדרי הבצים. בתחנת הרכבת
הרחבילו לעלות טרנספורטים לכיוון "בלמי יבלי". בתיכת הטרנספורטים
לא היתה אכזרית, אלא תקרית תאוה. כך לאחר, בלילה הלילה פלם
אחת את כל המחנה בארבעל לפנות בוקר. בחוץ
היה קר והבינה מדרכה לד לעמוד שלמות. פקדו עליהם להפשט
לבושים ולצאת החוצה. כל המחנה, שלש עבדים וכל מספרו
לבושים בחוץ ומיכו לבדיקה רפואית. הם לקחו מאל שלות בקור
ואסור היה לבלוב. בלילה תלך ציל הרופא בלווית אפקד S.S.
לבושים פרוות מאות - ונתנה פקודות רום. בלם הטרבו לחתאת
לא להניל אבר. ואם מתרחלה בבדיקה. הרופא לבר לפני הלורה
ומוק הלוכו הבבנל בארבעל לל בל אחת אלוחי הלורה. לל
מלק הוא הבבנל הבנלו את הארבעל ינוב ולל הלאר הנל
בארבעל ולאלה. לפי כוחי הנלה הארבעל הסתבכו האנשים, מי
לעמן ומי לשאל. לפי סיבות הרחל, נרלאו כלה ואת קבלו
פקודה להתלבל ולחבור לבריפים. הלבור הזה אים, קראו לחלק
מהאנשים שהסתבכו שאלה ובם שלחו לכיון בלמי יבלי. לא לבר
הרבה כאן וכל האנשים האותה קבוצה שלחו לאותו כיון
מ בלמי יבלי.

באקרה לא עלתה הבחירה בדורה אחרת. היה לה בילם
ביפורים. כולם נבטלו לקחת לוחות ולשאתם אסרים לחתנה. בפיגר
אחת לפה מול פשט א.ס.ס. והיה פוקד כל אחד מהלוחמים.
אי שהוא סיבה מאבה מאגלה, לא בלילה ולא שכבה רק בקריבה
בלילן שיבא הדירה. כל אסירי המחנה, הסתובבו בהקפות
כמעגל שלרת, בתוך הפגן הדבאו מהמקום לעלה מאולפים איש
על ידי קריבות בלילן. כל נשאי הלוחות מסרו לבריפים והאנשים
שהובאו מהמקום נשלחו לבוין הפלתו ידוע. אלינו, בפגן שאנו
מייל קורה לאבא שיבא את מקום, הוא איבו מקפיד יותר האם
הנמחה יבא או לא. הוא מתיחס לכך בשיוון נפש הדבר היא
בבאת, שהנמחה איבו יוכל מאם הרחב בן אותו לאות או
שהה מכוון הרחב לחבילו בינתיים.
אפקבים אוכל אלו - שסיפרתי לכם - בתקיפו לתים תכופות.
בפלוגתם לא הירבו לבבר על בבריה פחות לכך כגון; הוצאה
להורג של פשלם אוכל בה שהגברתי בתאולת מבתאי.
הם לא הירבו גם לספר על אותם האנשים מאולרים שלנו
רק בלבודת פרק או בלילה ותחל אלקות שמולקו מארבה
המחנה לינו בול. הבחור הבלילה, היה פלם בין מאולרים

מאחר, הוא אומר שלעולם איתים לא יכול היה לשרת. כדאי קשה לו לתאר, איך הוא בכלל התחיל אלחד בצבא הפולקאה שאפילו לא פגה פה, אם כי היה [illegible] כן שבל-קלגה.

אבל כב נחלק בחתונה לה סוף שנת 1943.

בתחילת שנת 1944, בגיל לחתנה שלהם - ובנראה לכל החתונה הוראה שיתים ומאה אסור להוציא יהודים. סיבת ההוראה הזו נשארה בתור תעלומה לה היום. בהוראה הזו לא אמלה אלמנשל יהודים בקרוב אות, לבור כל אינ פילים. גם גם לא אמר אלכלל את תנאי הרים, הכמי שיהיו יותר חללים שיהיו אתה טבלית, כגון: כלב, טיפוס וכו'. אות תחבות בגלה או פלוט נחלה גם כן לאתה טבלית.

כך כם הגיבו בחדי שנה. לא היו טרנספורטים לבוזן הבלתי ידוע, אך רק בדרגה תקרי ברבה בתקום.

מלק נכר אנשי החתנה נשלח אחר כך לבור בבית חרושת לעשקי כאן הוטב מבבם. הבלבדה לא היתה קשה, לא פיבו אותם, גם מאוכל הוטב מתקבת. חנת פלחם נשאת בקובם, אבל לתים קבלו חוספות, מקבת מבגרים, כיבה חתיבת נקניק כלהגיל שסיפר לנו, הגביר את חתיבת

בנקניק, ותפס כל בחור מצליר. תפס את האיפר בשרוולו
ובלק אחרי המלחמות בביוץ, כאב טוב יהיה לנו בשנתיה בעל-
אדיב, יהיה לי כסף ביוץ ואכנס לחנות ואומר. תנו לי קילו
נקניק. ובתקום אובל קילו שלם נקניק, הו! אפילו היה
להסתכל בלינו בבחור, ולראות באיזה כינות הוא אחר כאת,
ואין ספק שבדעתך כה לא כאה לפנינו איזיאל נשבר אקילו
הנקניק.

הבית החרושת כבר היה טוב אחרבל. פתבל היה ברחני
אמצע ומלידה. אך בנראה ברגיל שפסולת בולק וקרב. לאחרים
אבל הוא אחר באופן בלתי, שהוא רוצה להבדיל את מין התורת
מיהם של סטנו פיתוחים הלוחמים אצלו. לאחרים אבל הוא הראה
אסתה לקבל אחד סטנו, שלמין לאסור את הפיתוחים לאחנה המאמה,
הוא מתחתיק אמלו הפקודה בטלנו שהוא לא יכול לשחרר את
הפיתוחים אלהורה. אם היה הרחפלים באחרונים לפני הכנלה.
בעת האחרונים לפני הכנלה, הוא הכין שלק לאור פיתוחים,
ואחר לחלק להם, בתקרה שהסטנו יבואו לקחתם שיוסלו
להתבלן. אבל כיבוש הקום. בא לפתל ולא היה צורך לנצל
את השלק. בשבתו הנה לא נצל. בלילה האחרון לפני שיחרור

המקום, באו שני אנשי הגיסטפו ולקחוהו. אחר כך נודע ליהודים שהוא נרצח.

את הלוי שחררו הסובייטים. אולם שלחו אותו אל בית הכלא סיברו אותם בתקופות יותר נוחים, כאשר הם לבלבה וכבר. כשבאו לרצח אותם, אני קבוצה אחת של לשרה אנשים אסרו, שהם אכרחים אי ורצונם לחסור ארצה דרך טריסט. הפקיד הסובייטי במקום נתן להם תעודה ורשיון אלבר. הם נסעו כאה ימים, עד שהגיעו לגבול בין הכיבוש הסובייטי לכיבוש האמריקאי. הגשר האמריקאי לא יכל לקרוא רוסית ונתן להם לעבור. בתחנה האמריקאי פגשו אתרגמן יהודי שתרגם את התעודה הרוסית-לאנגלית. הפקיד האמריקאי אישר את התעודה בחותמת שלו- וכך המשיכו את הדרך. בהמשך הרבה הם הגיעו לאמנה בריטי. כאן הם נשארו בימים של אמנות הריכוז. הקציבו להם אמנה אוכל של אמה גרם לחם ליום ותה. כך הם חיו שם כאה ימים. ביום אחד בא שם מא כוח בגלה המערב והתעניין בהם. הם אסרו לו מי הם, והוא הקדיר לתת להם אוכל טוב כאו לחיילים. בלילה הם הסעיו אותם לחדר האוכל, והם אכלו ארוחה טובה.

לאחרת היום בלבד בית מלא בארון נפלו, החזירו אותם
לתנאים מקובלים. כך כמו לדוגמא שני מאחרון (שלום).
אבל שני בלתי מדברים, דופק אולמו על בלתם. נבנסו שני
מילים או קצינים (מה לתמיהה לא מבחינו) ואמרו להם „שלום".
כולם נבהלו ולא יכלו אף קרב. בחלק מיד פשוט. בלבד
ובאוקר כולם היו כבר כאן.

בחלה, אני חולב שמפלים תחתיקי בכך, בהבדלנות
שירים לי פנאי אבתרוב לך על מאסיבה לם הינוסלבים
ובליקר על כיתוס „יום הגולה". שאלנו לם בברים אלינים.
הכניסו לי קופס אבתבך תה/10. אני אכיל אותו לשלוש אבתבך
מקובלים, שלכם לנינו מלים.

בחלה, אני לעין לא לנינו לנכה על אבתבה. אינני יודע
מתי אלמה כאתי. אני פשוט אתביל בפנים. אבל אינני אובא
פנאי לאבתב. אני רוצה שתבינו לנכם שאין מה חוסר כדין
אבין, אלא חוסר פנאי.

שלום רב לבולכם. אני אחבק ואנשק את כולכם חזק מאד

Pte A. Braude
17178
„Sp" Coy. Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

18.VI.1945

רחל'ה שלום!

בלבד אקדיש את מכתבי לתשובות למכתביך.
כרגיל, אלבור כלת של מכתביך המחרונים ואלבה
לך, בלי כל התנצלות אשובה מאני.
באתי לקרוא את מכתבך אתמול, וגם באתי לענות מיד.
סוג מכתבים כה- כמה את כותבת לי. על פולמי-
מוא הסוג המלנין ביותר לבורי, אבל יש למכתבים
אלו מבלתי- אין לי מקום לתשובות. כה חבל. אני מלא
מאמץ נושאים למכתבי. בכל אופן, אל תמלוני
במכתבים כאלו. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ כדאי ביותר יבוא
ליבות, שמכתבי יהיו יותר קצרים. ובה כבר לעין
שמיק לבאוז ולא לי. אני מאכתביק מהנאה גם לבבא.
בחל/ את כותבת לי על שיחה בלעדי הולכה המלקות.

נזכרתי על אחות של אברהמקה ברל להגיע לפני
כמה ימים. בין היתר כותב אברהמקה, שאת אסרת
לו על אחותו, כי כתבתי לך בלרכתי לאמצן האחרון.
הוא אספים שבלרכתי היא נבונה, יודע לה כה הוא
מבקש את ברל שיפנה אלי, שאלה את הלרות בעזלת
לתיקון המצב. כאן הוא אלה שאינו רוצה לפגוע יר
אלי, כיון שידוע לא שאני מתכלה עליו בגלל
פגיעתו בי, אם היא הפגיעה הזאת אינו ידע. אלינן
לי המם את אחרת לו אחבו בעבדון כה. כיון שאינני
נזכר, המם כתבתי פלם על תרגומת שלי בלפי
אברהמקה ושמגלתי על ידו.
כיון שהזכרתי את ברל, אני להתוודות הפעם, על
אי אילו בקשה שלך. כתבת לי פלם אחתה, וכי אסרת
לי על המתרגל „בינו לבינה", או כפי שאת קראת לזה
„פליאטקה" בלעז. בקשת אני שלא אספר כאת לברל
ולאבהשקה. לא סיפרתי. לפני שלושה ארבעה ימים
בא אלי ברל, ושאל אותי אם כתבת לי לפני שבועיים.
אם יש כלה כתבה לו, שאת הוא רוצה לשאול כאת

• פורים פיקנטיים, שישאל אותי על אתבדק אלפנ
שבועים. לא ידעתי למה הוא מתכוון. שכחתי לגמרי על
אכתבדק הזה. אבל כיון שעה לורר סקרנות בם אדלי:
הודאתי את אכתבדק מאותה הסתכלות (שבועים
לפנ אכתבה של בלה) ומצאתי את האכתב על "הוי".
אודן שבראתי אותו לברל. הודאת אלפט ב"דק עתו.
את כותבת שאריה ויבובה יאסרו לי בקרוב ברישת שלום.
אני מתביש לספר לק, לדיין לא כאיתי את מיים אוללר.
אינני יודע אפילו האם אני מכיר אותו או לא.
"תכן שברישת שלום אקבל ביאים בקרוב. אסרו לי
שאוכלי נמצא כבר בניאפולי.
יואים מבקרתי על כפנים שלשבר. למה רק יודיעך כי
כלבור יואים קבלתי אכתבק ונודע לי שהוא קבל את
בטכסי, יהיה לו לפחות בתקום קטן.
רחלה, כבאי שתפנרי את מלאו של אברון בעזרך לאוטו
שאפשר להגיע אותו. אני טרם שמעתי שישנם דברים כאלה.
בכל אופן אינני מאמין שאוכל להגיע. אם כי, גם יכול לשמש
מיבאל בם לבורי.

בעצם לא אתה לבדו נכתב. לפני שבוע נפל בחור אחד לפלורנס ונעדה. בקשתי אמש שיקלטו בעצם לחיל או קונצרטינה. סרבו לזו. כי הוא בחור בעצם יפה בפה כלום ובחור בחיל. אבל, הוא לבד עליון הכלי בכה. הוא מתאחל מכר. לפי דבריו לא אבא אל כל מאותם שבקשתי. בחטיות ישנם כינורות, אבוליות, גיטרות ואקורדיון. אני כאלה איומה, אפשרות לשלוח אבנה לנכה. נפלה לי שאין ברירה תבטרבי את לקנות. אול כבר לאחר לנכה, שאין לי אפשרות לשלוח אבאן ושבקשתי אותך שאת תקני. ואולי גם לשאול את פיה- מה רצונה?

בעצם לבקשת חיה פייגין. נפלה לי שלא פלם כתבתי לך. מאכתבים שייכים לך. כטוב בלבנך תלמי. אבל, מאיפה שאני כותב מכתבי, אין כל קטע מתאים לגטרה בינבית.

אני שולח לך תאונה שלנו, כפי בלעניתו של שאלון.

שלום רב לכם וברכה נשיקות. אברהם

שכחתי לשאול. כמה אתם יוצאים שאות הפרחים שאני שולח? והאם כולם ישנם בארץ, או ישנם פרחים חדשים?

Pte A. Brande
17178
Sp. Coy. Isl Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

(223)

19. VI. 1945

רחל שלום!

לעלה הגעתי לאתר תאריך 20/5, כלומר בדר אחרי
מיבות, ובאקובל גם בדר תאריך רבע.
חלבתי שפיום יפיב לי פנאי לחבתב ארוק, דינתי
הסתבר בקי, שאין לי בלל פנאי אפילו לחבתב קבר
הבוקר לא הייתה לי כל תכנית לפיום. לא תכנו
פרטית ולא הייתה גם תכנית כללית לאחנב.
יצאתי מהבוקר לטיל קבת הבריה. הגעתי לארוחת
הבריה. אחרי הארוחה לבדתי קבת לנוח - הייתי
עיף. נרדמתי. כלומר אותי לפני ארוחת הלהב, ובוקר
לי שלי לצאת לשירה. אבל שכחתי את הבבנות
לשירה, אבלתי ארוחת לבב, ורק יצאתי לשירה
ראשונה אלה 6 עד 7. בשעה 7 הלכתי לתוקדון הבאה

לשאול הרבה על הנושא: ספרות לבדית בתקופת התנ"
ההרבה היתה אלגנטית מאוד. אחרי באר בהרבה,
בלה ל"ל, הסקתי לזה לבדיא את השאיבות לחבר
המאחר ותיכף יבאתי לאשארת שניה אלה תלך לה
שתים לשרה. כלת יכדתי אהאירה ושאתי לבתוב לך
כאה אולם. הפלה השלישת אבטרק לבאת לשאור
אלה ס"ל הבוקר. כך שהרבה בתן לישון לא נשאר
לי כבר. אותן שלות הסבורות לשנה שהבו לזה, רובה
אנו לנבל, לכן. אסיים הפלה.
לזה שתי אולם. קבלתי הלרה אבתבך מ"ז".
אם כן, שלום ולילה טוב לכולכם, ונשיקות רבות
גם כן לכולכם. מבבבבם

Pte A. [redacted]aude
17178
..Sp" Coy. 1st Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

(224)

20. VI. 1945

רחלה שלום!

כל הימים האלה אשאיר. נוסף לכך היו לי הימים שלורים, כך שרוב הימים לא הייתי בחברה.

ברגל היה אצלי הימים פלאים. אבל לא התראינו.

הוא יספר לי על הבלתה שאירלה לו הימים. באופן בלתי צפוי הודיעו לו, שהוא נוסע לחאלה ימים לאוסטריה. נסיעה זו היא לא נסיעה לסביבות הבבול, אלא לחוק באוסטריה. נסיעתו קשורה בתחבורות סקי בין הבריגדה לאמריקאים. ברגל נקבל לנצח. בשיחתור יהיה לו הרבה לספר.

בכדי לאלאת את מחבתה, חשבתי ללכת לך על מחבתך שקבלתי אתמול מ VI/11, אבל אין מה ללכת. על שיחתך עם אוסקה לא כתבת לדיין. היתר

באוטובוס מה 12/VI אחרי אשפוז. אומר לך את האמת:
שהאחיקה לא הייתה אלוהית אבל, בל סקרנות. אך כיון
שאת שאלת האם אני סקרני לדעת, אם היה הבטחה אילו,
אומר שאני סקרן.
אם אני לוקח וגם אם אני שואל? לו הייתה אפשרות לדעת
אינני לוקח בחשבון; אני הייתי מוכן בתשובה מקולקלת ביותר.
אך כיון שתשובה כזאת לא קיימת באמיתות, כל אדם
הכל לתת, לוקח אותו. לפחות - הוא נושם, הוא מסתכל, אפשר
אכל, ישן וכו'. כך שתאיר לושם אותו. אם בכל זאת אם אני
לושם? אינני יודע. פחות או יותר סותר אני לך את סדר הדברים
שלי, לפי כה יכולה את תתאר לעצמך את פעולותי ומעשי.
ואולי לשאיר. אנו שואלים רק על המהות שלנו. אבל כיון שאנו
אפוקרים באמיתות לא בבדוקות, לפיכך ישנם הרבה אחרות
ולא אלה שאינה. הדבר כלל, לוקח פחות מסבלנות ומעלאות
אפשרי הם לפיאנות קבות. אלה המאמנים אין לנו לתת הרבה
הפרעות. מלאי ווינלר.
לאחרונה תובה לבור משאפו אמור. אני רק לא בעלתי
לרבות לסוף בעתיד. הם בקשת אני לאמור תובה לאחרונה,

גלים הובס, או ריבאוטה לראות לי. אני אגלה לך
אחר. אם כותבים לפי מאחרון, כתבי שלום. אוסף יקר
מראה כאילו אתה רוצה אתה פה. אנו אחר אבל לראות
מאם פה לך ילדו. אני כאלו בלום ביל לך מרחה.
נאם אחבא אקח קבר ואגאור לא פה. אבל כל. אלא
אגלה לך, לרם לאקרל אתך אבאר שאת אלאנים מכן.
כלה אוכה אני לסיים. אחרל לחליק ולגלה לרם
מחלגל אינו מלגר.
רם גלים לבולכם. קבלו אני מרחה שליקום מאות.

(225)

פגישות ראשונות מחנות Pte A. Braude
17178
Sp. Coy. 1st Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

21. VI. 1945

רחלה שלום!

באמת, שגם היום לא הייתי מקיים את הבטחתי לכתבו.
אבל תאמרי בעצמך בשבתות אין כמה אילוצים שהיום
אדם לאחר פנוי. בבוקר הודיעו לי, שנוסף מאתנו אנו
לא מיועדים להתרחק באצם לא יה קלגנפורט שבאוסטריה.
לפי הסברו אומרים לי מקום ויבול אני נמצא. אבל מתרחק
מהבצבאנות. מחרת גם היום לא הייתי יכול לכתוב.
אני מקווה שבאפשרות נמצוא לאוסטריה הנתון לי לזר פלה.
בלת מכתוב לך על מבינים יום הבולה" שהתקיים אצלנו
בשבת האחרונה. ברור לי שמאתנו יהיה לא מאוחר ומקולל,
כי אינני מוכר הבול ואת הסדר אינני מוכר בכלל. אלתרמן,
בכל אופן, שתוכלי לקבל אולם בלעדו לא הבדרים שמאחרי
לנו הבינים כמו.

הבינוס נפתח באולדון הבריטית על ידי וינייט. באולם היה אקוסטי בצורה טובה מאד.

פתח קצין אחד, שאחר כמה דברי הסברה לאליהו גולומב, והוא אסר את רשות הדיבור לחיל - שלשתם בחיפוש יהודים תיכף אחרי כניסת הבריטים באיטליה ואוסטריה.

אני לא אוכל לאסור לך את דבריו הדיקנות. אני אדיר נאלץ לקרוא את דבריו הדברי חיל אחר, שכם הוא אסר על דברים אלו אבל מאשר אחר.

אם כן, לפי הסברת כניסת הבריטים, יבאו שלוחי אוטוריטים לאסוף ברכים ראשונים לפליטים. לבוון הפונה על אנשי לחפש יהודים ולהציל להם סלד ראשון. הנוסף - קבלו להם שתי אטרות; אחת יותר רחוקה להציל לבאוריה ביינו לאחנות הריבוי הנדרשים בעיקר הבאו, אם לא יכלו להציל לאטרה כו אני יצלו לפחות לאוסטריה. שתי הסבנות בם יחד, לא יבאו לפועל. לא הייתה שום אפשרות לקבוע את הנסיעות. לכן הסתפקו הדיקורים באיטליה בפונים אצרחות ויזומלדיה. הדיקור ביזומלדיה ובא לפועל באופן בלתי נפוץ: בוקא הארץ כו לא היו סיכוים לבניסה.

הלא יזומלדים נבחלה בלבדה הבדא המאדום, ונוסף לכך
כבר אז התגלה הסיכסוך בין יזומלדים לבין בריטניה
הנוגע לשאלת הביטחון. הנטלה ליזומלדים אופלרה לבא,
תובות לבדו קרואטי היולה בטרמס שלא לו השלה
רבה על השלטונות היזומלדיים.
איטליה הוא לא סלר ברבה. הוא הצבר אאנש ברבה
לבים ולירות לבא לבדו אותן, אבל בבדים איחדים
לא אסר. באיחד הוא הבגיש את הלבדה ברבה לאובלסים
האיטלקית הגילה לבדים. ולא רק האובלסים, אלא באקולות
אחדים גם השלטונות לא אאחבים רבים בבבי להבין
לבדים בכל האפשר. באיחד הבטיחה האובלסים הבפרים
הפלרולות הבלה אלו. הוא סלר לובבה, לחבית איבר אחד
אבאו יבד יבדי תוך ליחה את הולד, הבבדר לבם לבא
אבים את הדריו. הם רבו לקחת את הולד, הבבי
לחתיכו לחיק הדריו. האיבר לא הסבים לאסר לרלותה
את הולד. בלבנו שהוא אחראי לבור הולד ואינו רובה
לסאוק על אל אחר. באין ברירה הם לקחו אתם
את האיבר יחד עם הולד, הבבי שובל לאסרו הלו

יריו-לבורים. כאן כן סיפר על תקרים לראשי שלטון
אונדיפלים, לקחו תחת חסותם את היהודים הבילורוסים,
סיכנו את עצמם אבל הגנו יהודים. בעיר אחת צוריבין,
ברו כולם את יהודים לפני האלחתה. בית לבית ספרים
יפה, בית כנסת בית הקהילה וכו'. ראש הקהילה לא
יכול היה להגיע את היהודים, ובולם לך אחד צרילה.
אבל בדר אחר, הוא כן הצליח לעלות. הוא הודיע שלבית
הקרייה את כל מרכוז הקיבוצי היהודי. ובלבאו המילים
לצוריבה לתפוס יהודים, נאסרו לידיהם אפתחות כל האוספות
המילים ביקרו באוספות ומצאו הכול הסמר באות, באילו כך
אתאוך הפסיקו את הלבוצה הזה. הספרים, הארכיונים של
הקהילה, ספרי תורה, כל דבר ונפל לידיה הכנסת, הכול
נשלחות ונסרפו.

לוקחות אלו ולוד מרדה באותן, לא אוחרות לדיין לפי
המובלטים הנ"ל בכבר. הופלות אנטישמיות לא היו נדירות
באיטליה. אבל אנו כבר הרגשנו לעצמנו, שהטוב בראה לנו
כיובא אחכלל ולכן אנשים תמיד את ביובא אחכלל.
בגיוחה הסביבות אלו שבובא אחכלל היה בי לבית.

לזרות אלילים אלו על לא יהודים, הוא בין לשאבה אלפי
יהודים. הבולט בין אלה הם יהודי טריסטי ברין שאו,
שאסר אלפי יהודים לידי הנאצים. בין היהודים שנאסרו
על ידו היה אחיו. לא רק יהודים הוא אסר כי אם
גם אינדקים שהיגלו לצרה ליהודים. יהודי טרסט מקפים
על חשבונו הרבה אלפים קרבנות יהודים ואינדקים.
לם בנסתי מול טיטו לטרסט, ברח מיהודי. לה לתה לא
אבאומו. אבל אולרים, שאתחקים בדר לקבוצו.
כאה אולים על איטליה הבפונית-אלבאית- אבתוה לק אחר
בק. בתוק בתובת פאכתה נעבדתי קבת על בסדר
איק שבבדרים נאסרו לנו, ולפי סדר הם רובה אני
לכתוב. לכן אלבור בלת יוגוסלאיה.
טרם שאכתוב לק על יהודי יוגוסלאיה שנאבו, בריק
לבקבים באה אילם על יוגוסלאיה לבאה.
ביולי לק הייתה יוגוסלאיה אורכדת אבתה ארבוה ואבאה
לאים. הלקבית איבדה הם; סלובנים, סרבים וקרואטים.
כלפי חוץ היה נראה שהפנים הכול בסדר. אך לא כן
היה האבר אמלה. בפנים היה ויתרובדו כל הפאן.

מאורגנים ביותר ויתכן לגם מתקפלים ביותר, כי הקרוואנים
ואין פלא בדבר לקרוואנים רחלו אבה ליתר שני כלים
וכליקר לסרדים.

לם פרוף פאלחה, ולם התקבלות הברגנים לגבולות ושופלצה,
חלה אנדרלוסיה רבה בשנים בארץ. המפלגה הפליטנית
לנקראת חפלגת האוטנלים. הריחה ראל. היא גדלה וכתבה
בכל הארץ וכליקר הקרוואנים. כלהברגנים נבנסו לבגרה בית
קרוואנים היה כליר חב לאותי גבול. כליר כגרה, לא ראתה
אינה התלבבות ולאחת מאונים, כאן בילם כה. והברגנים
לא כבו באלף אקום לקבלת פנים כה נלבבת פאן
בבגרה, הקרוואנים ראו הברגנים את שוביהם ואוילקם.
הברגנים נאחזו לכלתם לבארץ כן, יש לכם תלמידים אבשרים.
לכן נתנו לכם כאן לגבאות, שיבלו לכבד את לנינכם.
באותה הקופה נוגרה תנועת הבטנקים, שנקראו פרטיזנים
של איבאילוביץ- לבשאלק הבאן לבבו הברגנים. הו הבאן,
הרחילו לבתארבן קבוצות קטנות של פרטיזנים-כליקר
אבקוואוסטים. את אותן הקבוצות יכבה אבם אחד הסיק ללם
הקרוואני. רוצות לסצלתו הבאיות, הבליח לבקים- אבקבוצת

בבודדותי כוח לבאי אמריקה ראשונה. הקרואט הנה
-טיטו- בעליח לא רק לבד את קבוצות הפרטיזנים, אלא
הצליח גם לאחיות את הקתולים בין לאי יוגוסלביה. יתבלט
שלא בעלמ בשפיע על הלבוב אחרל של לאי יוגוסלביה,
בלובבה שהמארגן של תנועת האחי בה איש דוקא קרואט.
כים בשבה אישיותו של טיטו לאמיתו. כל תולחי יוגוסלביה אליבים
אתו ללא גבול. החיל שאחר לנו על נפלותיו, סלר בין
ביתר שהוא הנבאן מצבה בים הולבתו של טיטו. באמת
יש בעל טיטו לצבה לנאום נאום. כל הליר לבלה רגש. הנאמנים
הבחובות בין ללא ספור. ובהתלהבות אין גבול. בחיל
שאל אחב אהבאן, הנם ראתה פלם בצבה התלהבות כזו,
הנשאל לנה, בן. אתי בים בהל בים שהצרנים נבנשו
לצבה. התלובה בזו היא אופינית לשינוי הרב שחל
בקרב הקרואטים. ללא כל ספק, יש לבקול חלק נכבד אהלק
בלות הבחל- על חלבון אישיותו של טיטו.

אני סטיתי קצת אהבנקי, אבל כתבתי כה בבבי
שיבים לק יותר הבנה, הנאיה אבב נאבאו יהודי
יוגוסלביה. הלא אנו אלוהבי נסין, כשישנה אנרלאוסים באר

כל עריה, כדי שהקרבן הראשון הוא הימורי. כן היה
גם בגבה הדקרואטית.

תיכף לאחר כיבוש יוגוסלביה על ידי הגרמנים נולדה תקנת
אדינה קרואטית לגמרי בכיבוש, התחילו הכנסיות והשילוחים
הימורים. הקרואטים לא הסכימו לאבד את אוחזיהם הגאגים
הגדולים. את אלה הם קבלו ~~[illegible]~~ מכרותיהם הנאצים.
בתחילה בגירוש היהודים לאחזות כיבוש. באחד מאחזות
כיבוש אלו היקרו חיילינו. לפי תיאורם את המקום, יש
לאחר שרק השטן לבד יכול היה לגזור מקום כזה מאימה
עליון אנוש. מקום מבודד, מיושב הקרוב נגבא מרחק
של 80 קמ. מגיעה למקום קטר זה לבדו. הכפרים שהו
ברוכזו הגבולים, נגבא בלתק נרחב וכל הלילה מהוה
מיבה אחת גדולה. ~~[illegible]~~ שוטף נחל לא רחב אבל
לתוך אמה ומיאו חלק. הכפרים נגבאים מתי חרושת לבנים
ולשרשרות.

בלפי חוץ הם אלבנים הגונים לכפרי לבדם. ולאלה
היה שם אחנה פלגתה מהאיומים ביותר. הקרואטים הם
עלם פי פרגיטיב; לכן לא הם שם תאי גז, אפילו בפשעים

לא היו שם. אבל כך לא הפריעו להם לבצע את אלאכתם
ביסודיות גרמנית, אבל הפריאוטיות בלקנית. כלי המלחמה
היו פשוטים מאוד: פטיש של חרבת גולגולות, קילשון ברזל שבם
היו אפשר להכות אנשים, פגיונות פשוטים, שוטים ארוכים
שאפשר להלקות בהם לפי דעת הנשמה, [illegible] שרפות
עלובות עם שני ווים על כל לחי ומלחים היו שלוש פלגות
ביום מחליפים את האפודים, ואחרי הכול נחל שוטף שמא כי
כך היה - ביום קיבלו פיה רב לאחי. אחרות האגפים
הפריאוטיים מלאו קיפחו [illegible] את חייהם בתחנה כה
כשלונה מאות אלף איש. מין קרבנות מחנה המלחמה כה
היו כשלושים אלף יהודים. רוב הקרבנות היו בולגרים
וסרבים.

בתנאים שהיקרו בתחנה כזה, הגלו אין אספר ימים אחרי
שחרור מקום כזה. בתו לינדה ראו את כלי המלחמה מצואה
בדם קרוש. על כל כלב ושלל כשהיו אוכלים את המבלעה
נגלו לפניהם חלקי שלדים. אי הנחל היו כבובים מהבשלות
פרקודות שנחו על קרקעית הנחל. על פחות בין השיחים
התגלגלו גופות עבולים שהכרת בחנק בשליכם בחובה,

בנראה שהאינטלקטואלים שמצאו קשורה לרבנים, הייתה קלה
מדי.

בחברה הישראלית אין כך, לא כזה אל מול נאצי. פרוגרסיבים
דקרואטים פוביחו את יכולתם מרבה.

בפרט לדים ולירות נמשלו לפי שרשי יהדות. ויצוסלביה.
אבל הישראלים קשה לזה לאמור. תשוקתם היחידה לעלות ארצה.
לעזן עליה כמו דבר לא קל כלפי איזוסלביה. היוגוסלבים
לא רוצים לאפשר כלפי לעזרת הארץ. הטענה שלהם היא
פשוטה. בארץ נמרחה, אחות אלפים אחרשי יוגוסלביה קשתו
את חייהם בארצה. כלפי כרגע לחקים את הארץ. ובאו
שלפרטיזנים לא הבדילו - בגלל פעולות הבזלה
שלהם. בין לאים ובלתים, כן גם אינם רוצים להבדיל כיום.
ואתפקיד כל הולה יוגוסלבי להטות שכם לאלן הקואת
פריסות הארץ. הטענה הבלבלה היא בודקת, אבל לנו
קשה לקבלה. לנו קשה להשלים עם כך, שאותו קואלי יהודים
שלרבו בארבות אירופה, ויבטרבו כלפי לבקים ולבנות ארץ
לא שכם ושלא הנמנע - לאותם האמלים - אפשרות לאוץ מרטחים
ולבנות מ למם ארץ קבלל. אבל כמו מאמר הלאמרי כיום.

בליבה יצירה אחת נמצאה קבוצה של שש מאות
יהודים, אסיר לקבוצה כו קיימת היסטוריה שלמה. היסטוריה
כו אשר נשמר אפרבנופם מאותו של בני בריתנו הפלסטינים
הבוחרים בכסות לבנות.
בליבה - שבה נמצאו היהודים - היתה רוב מצמן ביני
הפרטיזנים היוגוסלבים. שם היה גם שבה המלחמה חשאי:
של שש מאות היהודים, שרבו מאלפים ומשלוח מאות יהודים
מאחרי מצאות הדרות, נפתחו שם פתח מבלה, אולם הפעם
נפתח ביני רובחים הפלסטינים.
עם כניסת המטלקים באיטליה, נמצא על אי קטן מחוב לבוקה
בשל 2900 יהודים. מבלל קרבות המאי לשלחים שהיו ביני הפרטיזנים
היוגוסלבים - הוא נמסר ליהודים. באמצעות מאות בלירים
מאמין היהודים היבטחו לפרטיזנים. בנוסף לתר 2500 דולר
פנו המשלוחות הפרטיזניים לשלטונות הבריטים, שיוביאום מהאי
לנוקבירים ליבשת. בתחילה היתה שלילית. המלא ומתן לא נפסק.
ב באמצע מצמן, נוכחו הפרטיזנים שלא יכלו להחזיק בהאי ושיבו
בלאמצבים לטמו. פניתם לשלטונות הבריטים חובשה. הם הסכימו
שהמאמצים הבלים אין להם אפשרות לקיים את היהודים

ואבל לכן להודיעם כלום אמא׳ ולקחתם אתם. בלבד
בשלוק נכר אמיתודים פם בקנים, חולים ותשלל כוח לבלום
אופן לא יכולו להחזיק אלחד בתנאים שהפרטיזנים חיים.
ואי׳דבק להשאירם על מאי אפי׳ כמה זמנים טרם לאיזה הנאבית.
אינני יודע מובן אמתה המשמה, כלו כן אינני יודע
אי׳ כתב את אמתה המשובה. יודע רק שאבל הפשטונות
פיזלוסופיים נאבא לזר כיום אמתה המשובה, לשלח אלמנטים.
בריטיים בבודים ומו תשובה שלילית אוטומטי.
בעשם את מאי לקחו אתם הפרטיזנים אלפיים ואת
יבודים. ארבע אמות פקנים וחולים נשארו - אחוסר אפשרות
לקחתם. אותם אולי לחפיל שאבלע אמת לא נשאר שום
נפגיע.

היבודים שבודאו אמאי, פיו נאלבים לחבבר אחרי הפרטיזנים.
ולחיות את חיים. ברור שלא לכולם היה הכוח בברוך
לעמוד בכל המצאות הלוברות על פרטיזן. אין פלא שאנו
בלחתים מיה רב.

שלטונות הפרטיזנים כאו שכל מאמצם להביל את היבודים
ובבר לטאיון. אין היבודים המשלוחים יבולים לעמוד מסבל

ברב, הינדמן לפרטיזן. כך, שכל פעולה בכבדה האוטלת
על הפרטיזנים - הניהה לריק. מאחר חומר אוכלא, פנו
לזר הפלא לשלטונות הבריטים. הפלא הפנייה יותר
בנולה. לא בידרו על כל הימאים שנשארו לזר אחיים,
אלא שיוביא לפחות שלל אות שעל אות יהודים, שתל בוחה
וכל כוח סבלם. ואחר פלא. נבחרו רחבי הבלגטלאנים
על אספר יהודים אסבנים, ובכדי שיוכלו להבריח כבל לם
על רוחב לבם, בכדי שיוכלו להוכיח לעולם כולו שסיסמת
בדק, יולר ואחוזר, כוהי לא סיסמה של לבות שפתים
אלא כוהי סיסמה שלאלנה הם אוכנים להלחם לד טיפת
האחרונה של..... ושאותה סיסמה הם אשלאים בחר
כיום. אני בי לכם לחבר, - אסכנאים להוביא את כחה אות
היהודים.

היהודים בבאו לחבר הנלוסה החלאי שאלת הבטרבו
לעבירה לאקום הרבלי. הבאן בקבוץ הינלך הטרנספורט
הראשון של אוירונים ולקחו אתם אחה יהודים. היתר
נשארו לחכות, לד שהאוירונים יחזרו לקחתם. אולם
הבאן קרה אשהו לא ידוע. יתכן שקלקול הכל האוירונים

שרין אילדים לאטרה כו, או האירוניה תלוי בדרך
ויתכן גם שפה נוכחו לדעת שהבעת אמר יפוביים היא
גם כן בסה ולכן אפשר לפסתפק בכך. בכל אופן
בטוח אנוכי, שאת ישאל פלא אולמו שאלה כו, אבל אני
מתשובה תיכיה תוך הבעת בלה לאוק. ומיתר הלא
לא חלוב.

איך אאר פפאצה מיכוביי, ד רבונו של עולם כיט איר אויס
פון איינע בוקל פריינט- פון איינע שונאים ווילן איך ציק אליין
אויסהיטן".

רחלה, את הלכתה לזה לא באתה. נשאר לי לזה לא
הרבה. בכל פאת אפסיק כלה. קשה לי לכתוב כה
בכבה. בהיפאנות הראשונה אשתדל לסיים.

הי שלום רחלה, שלום לילדים. אני מחבק את כולכם
חזק, חזק. מרדכי

226

Pte A. Brande
17178
Sp. Coy. 1st Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

22. VI. 1945

רחלה שלום!

חברתי ברגע אטיון שמצרפן לי באופן בלתי צפוי.
אתמול אחרי ארוחת הצהרים, נשלחנו הלילה (לילה) נשלחנו
לא מבלקה. רציתי לקחתו הביתה לחיות הקולים, אבל פוא
נפל המוקר לונדון. היינו יחד בשלתים. בלילה הלכנו
לחיות וינגיינג - כמו אלבון הרגל - שם הרגשתי הכפרה
לאליהו גולמה. אחרי הכפרה חברתי לאחותה. אבאתי
אתמיק אז/13. הובלנו לי גם, שאתה (היום) המוקר שלי ליהיות
אוכן לנסוע בתור ליווי לשבויים. המוקר לקחו אותנו (אני ולוד
חיל אחרן) שני אוטומובילים לחיות הרחוקים. שם הלילה על
האוטומובילים ברגלים שהבריאו, והובלנו אותה לאחותה כבתה
באוטומטים. הדרך הייתה יפה מאוד, אבל אני לא נהניתי
מאוד. לשם ליווי לברגנים, כמו שהקיד מאוד לא נעים ולא

נוח. אני נמצא על אוטו לא שבלה לשר ברגעים אבל
בגילם. היה שם יהד בלתי, ואני לדר לא מגיע לגיל עשרה. היו
שני בקנים שלבטה שיהו לדר בשלאחר מקובלת. ברור שלא
מדברים אתם, אלק כל פעמלה אחרתי לבם לתי אולם. כמה היה
התחילת הנסלה, כם הודיאו סברית והתחילו לשיר. אחרתי לבם
לא לשיר. הכה נשארו כל השיחות בינינו. אחל לא רק
מאלם הוא לא נוח. אלא בלקר ברגעו בפרפנות והבנלה
שלבם. אלוי לא ראיתי אנשים כמה מפוחדים וכמה נבנלים.
לדוגמא: כאה אחם הלכו נשלנים על מקלות. בלילות על האוטו
אחרו לבם להחזיר את המקלות. כולם מחזירו. אחרי שכולם
שלו, הביאו לדר ברגע אחד גם הוא נשלן על מקל. כשלדר על
האוטו, הוא שאל ברגע אחד איפה המקל שלו, הלך לדר
לו שאספו את המקלות. הברגע הבא קפץ מהמקום ומגיע תכף
אחר מקלו, אבל שאל אחד הגיד לו לא כך. כל פעם כשהיה
קם מהמקום, אם כולם היו מפנים את לינמם אלי - שלח הוכה אני
אלמו או שהם יכולו לעבור לידי מהלתו. בא אלה מקלות מאוטמ
היו יבים או מהגרות מנבנשים לבם בידיו - אל פעם לא
הגיעו לעונת נפנוף או אפילו מיוק. ברור שהתנאים כלל

אי אפשר להיאנח אמיץ.

הגענו עד 120 קמ"ש. בפנים אוסטריה. בתחנת הרכבת שהורדנו את הבריונים, לחבר שירת אוטומובילים, לחביון ובוסלבים שלוחרו אל תוכי הבריון ומוציאים כלי נשק.

ביון לויבוסלבים נפל באותו מיון שאנו הבטרכנו לאחור, ולפם מסרו אוטומובילים לקמנים. רובם היו סרבים שמו בלבי ארבע שנים. הם נפלו בלבי, לא ביבוש ובוסלבים על ידי הנאצים.

מרבק מבכה עמי בשם שוטף, לא יכולתי לעזור אפילו בזעם אחד.

בחדר אצאתי שני אנתרטיק ר' 12/12 ו' 14/12, ואחר מאנתבים מיד בלי שאלות ותשובות של טרם.

מייתה לי אפשרות לעמוד אחר, לפתרחף באצם באוסטריה. וויתרתי, ביון שאחר אתקיימת פגישה על מבני הנעלה פקידוביה- ורבוני לחשתתף בפגישה.

אני אסיים את פאנתה בתשובות לאנתבייק.

נבאה לי שקלם בבר שאלתי. אותק הנוסף לזבה ל. את כותבת שיבטרכנו לבוקיא לה את הארת. מייתכן בבר

כנה? האם כה אפשרי ומותר להוציא בכלל את הארה?
הנסיון הוכיח לאברהם ב. וללובה עבור ברית השלום, כאן
בן לאברהם ב. עבור האינפורמציה "המקיפה" על הרפת.
כלת אחרי שקבלתי כל הפרטים על הרפת- תמונת הרפת
ניבדה שם לאו ליני.
אני לא לברוח עליקה, איבודה או אאריך? כו היא רק שאלה
מתמיה שתוכיח לך על שיאה. כיון שהשני אנשים אי אפשר לקבל
עליקה אתה. ואשר לעליקה לבשלבה אחר אותר אני עליה. חיבתי
לה לבשיו, אחבה לזה לה שאקבל בדרך אוריגינאלי. אני רוצה
לקוות, שגם אחבה שאני יותר כאן אחיביתי לה לבשיו.
בנוגע לתונים. אמנם, בכאן האחרון אין על ידי איתו שאקבל
בקבילות את "המשלה", אבל בוודאי שאני אקבלו אין סבלנות
לקרוא. כך שבוא לא חסר לי.
רחלה, אינני אבין אם בנוגע לאוסקה ומיבקה. הפלה מראלוב
שהתבטא לי על כך, אל יבא לפי דבריך לאוסקה רוצה
לבחות את מלכיבה ומיבקה הוא המבר. הפלה ראקבל
בדיוק הדיסק. כאילו מיבקה בלי לא רוצה מלכה ובוקא
אוסקה היא הגלבה. אם כן, מה הגבה לאמיתו?

באמת בקשה, על הילדים ועל שאלת הגלדה המלקית בדגש
על הכבדים. ברור שבדרים אלו לא מלונים תשובות.
לפי הסיכוים, אני יביא לי אחר יום פנוי ואת
אובל לכתוב לך אבתבה קצת יותר ארוכה. בינתיים
מאליך אני בהמתנה לאבתבה יותר ארוכה, ועל יפי
כך ארשה אני לעצמי לקצר כלת. אבל פלא שבה לא
מתוק עצלות. כלת הלבה מאוחרת. מאנם יבולתי לשבת
לזד חצי שלה ולכתוב. אך אינני רוצה לקצר באותם
הדברים שיש לי אפשרות לספר לך ביתר ארכות.
אינני יודע, האם את מלוינת מאבתבים יותר ארוכים,
אבל אני מעדיף. כשיש לי הרגשות להאריך בכתיבה,
אינני רוצה לבפסיק הרגשות כו.
על סמך כל האמור עליל, פוטר אני את עצמי מלהמשיך
כלת בכתיבה ומשאיר את הכתיבה לאחר.
וכלת הין שלם את הילדים וקבלו מאני הרבה
נשיקות חמות. שלה טוב. אבבבבב

227

Pte A. Braude
17178
„Sp" Coy. Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

23. VI. 1945

רחלה שלום

הפלים תמיד אקופחת על חשבון הילדים.
הים פתקיים כאן כינוס של התנועות הקיבוציות.
רחלה, אני רואה שהחשאים מפריעים לי בכתיבת אגרת
אליך. בגד, התרחתי קודם לכתוב אליך אגרת. הספקתי
לכתוב שני משפטים ראשונים, כיבוס הסרגנט ואמר שעינו
תיכף ומיד לנסוע למקום שריפה ולעזור בכיבויה.
עינו תיכף על מאוטו ונסענו למקום הפליקה. הגענו
למקום ולא היה לנו מה לעשות שם. הפליקה הגדולה
עקה מהקיבוצים קרון עם חברי בלק. הא? לחרד
על שדות בתים וכל הבתים-שבלה מאסדר- אוכלו
האש. חברנו תיכף. בכל אופן הלילון המשיך ללכת
ונעלת הלילה אחרי שתים עשרה.

אני מקווה שתתאשפי בניאוקים בדוקים שלי ולא תתרגלי
לפי אם אסיים ברגע את מכתבי.
אני רוצה רק לשאול אותך שאלה אחת, שהם אלחנים
אתרי. פיום סיפרתי את מסתבריק. נתקלתי כמה פעמים
בקורות בתקלות שלי, רוצה אני לדעת, אם הים בסופה.
האם הם שבחו או שלא ■ יעזרתם לשאוף אותם בכלל.
אם כי בה לא כה חשוב לי כלת לדעת, אבל קבלת
■ תעניין אותי.
שלום לך, שלומה טוב, ובריאה נשיקות. מאד רבות

228

Pte A. Braude כנס התנועות הקיבוציות.
17178 דרום ראשון לפציעות
Sp. Coy. 1st Jew. Bn. עם יהודי הפלוגות.
Pal. Reg. C.M.F.

24.VI.1945

רחלה שלום!

קבלתי את היום לראשונה מאלק מכתב שלי. קבלת מקום הפציעה בפתורים וכו'. נטל לכה בטרחתי להתכונן לשאירתי. פ.א. בינתיים וכבר בקיבוץ היום לפני אבל שנשאר לי. אספיק כאן לכתבה. אני בכל אופן אשתדל לפרוץ לפחות חוב אחד. אני חייב לכתוב לך על מאלק הכינוס יום הבוקר, על הכינוס של חברי התנועה הקיבוצית ואם לא אלבה - אבל כאה אילם אל מאמרה לם הפרטיים.

אבל כה אנסה היום לכתוב לך על כינוס התנועה הקיבוצית. אשתדל לבאבם ברבי שאספיק לשאר.

אם כן אחרי הפתיחה הרשמית, שלא נאחר בה כלום, נאסר רשות הבידור לחיל אחד - שלא לסבר היום.

הרי"ל הבית הלבראן-הנפלה של שלח יאיר לתוך בעולות בראנים. הוא הגיע לכה פרנקפורט על נהר איין. סקירתו היתה אקולקלת מאוד, בגלל הבעלת הבית. אני מתאר לך את סקירתו הבלתי מושלמת.

הדרך כלל-הוא אומרי לא נראים פיתוי מלחמה בספר הבראני. תשבות אלוהים יפה, רואים הרבה מבנות מלבד, פרות, סוסים, בעלי-בכול יש. הבדל מיוחדי הנראה בלבד-כמו חוסר צבעים. כל הלבודה נעשית בידי נשים. לא רק לבודות בידים, אלא גם לבודה במכונות נעשית על ידי הנשים. לפי אמרתו אנשי הכפר, אין לראות שהם סבלו רבה.

אחרת הגבה בעיר. חותם המלחמה בעיר הוא כבד מאוד, שאין לתאר שבמהרה יוכל להתאחק. בגידה שבעיר יותר גדולה, כן גדול גם הדרס. הוא סיפר דבר אופיני: יום אחד בשוטו נפל בחור ליד פרנקפורט. בהגיעם לעיר אולדתו, רבה לגלות לבית שבו הוא גר, אבל בגלל הדרס הרב, הוא חלה ברחובות ובקושי הגיע לחות חפצו. כך הוא הגבה בכל הכרכים שהוא

לדבר בדרכו. מאבד הדברים כן אבד בתי. פאשלם
התבלבים כאן בזללים, אנו שלדי אדם. לשם בבאתי הקלה
הלוכה לם, הוא סופר שבליר אחת-נבאה לי מעבדים הם
לאדו לם מאכולות בבבר הלירונית ואכלו בבריאה.
אסביבים לאדו בראה אשם אכל הגילם ודיקלא אולהו
לאכול. אלה אחת לא בחדיקה אלאה, קפבה לם
מיל חטפה אידו ביסקויט ובבחה, בחטפה את הביסקויט
היא בלקה בקול ביסטרי.. הונגלה", אקרלם פחות
בולטים היו רבים.
ואחר ליחס שלטונות בכבוש לגרמנים. פם אתחלק לבבלם
אין הוא יודע אם מאבד בשלח הכבוש ברוסי, בשלמי
בשלמי הכבוש של בריטים, אמריקאים וגרפתים הם אבד
אובדב לפי הסדר שבתבתי. אבל בבריטים ארגישם
הגרמנים לא רע. אחרת הוא מאבד אבל באמריקאים
וגרפתים. קשה לאחר מיכן אבד הגרמנים יותר גרוע.
אבל בגרפתים ביחס האישי הוא קשה ואלוה שנאה
לאוקה, הו בבאן לאבל באמריקאים מאור ומבבה אאוב
בלאבה הרשאתי. כך לאשל, בלבד אחת אבולה-שבתי

לאה - בשלח הכיבוש האמריקאי הקלו בכבר המרכזית
בפה רשת בדרום. בפנים הכניסו אותו ואולי אלפים
אבדא הוראבט, שאת הם בחירי הבדא הבראנו, ולימים
לשכם כל הדרך אל הארץ. בכבר כן, לוקחים יום יום
הבאות בראנים ומה אוכרחים לראות את באותם אשלמ
לפי מיסוד.

בחלק כמה אל מדרי הארמר, היתה הרשות עליהם לשאול
את אבדא הבראנים. הרשות משרתתה לשאר בשלילנו
את מדריו אל שארית מיחודים, שנבל אתם או שלא
לימים.

האינטרוטבדיה הזו היא יחלה אחר, כאה אספרים בלקאים
ובה הכול.

בפרנקפורט, היתה קהילה יהודית אל שלשים אלף
נפש. בים נחבאים לם 130 יהודים לאחבה. יהודים
אלו לא נשאר אל אחד. 130 שנשארו אלו הם
אנשאי הלקוחות, שהודות לבד אחד באשלחה שהיה
אדיר, נסה הבד כשלו לאשר בחיים. גם היהודים
לאחבה לא נשארו בולם, אלה סיו בפרנקפורט אל

אותו נפש ונשארו 130. אסרו לו שיאשם מקרודים
בריבים לחבור אחותה טרינה נשלט בסוף יהודים
לפרנקפורט. אבל מיהודים הוא בכי רע. אבל השלטונות
מתחסים אליהם כאן אל ברגנים. לכן אבל אוסרות
יהודים טרם מגיע.

קבלת יותר טוב הוא האבל בשלטונות הנאצות
בשלטון מכובדים מבחפרי. בשלטונות נאצים בשל אותו
ומאישים יהודים, בינתם כתאשים יהודים אחרות שונות
שהיגלו עליו לו ולכבו בתור פולנים, צ'כים, ליטאים וכו'.
בתור מבר עבור אאוף הוא מבינים שבשלטונות נאצים
כאה עדות יהודים ונלבד. נוסף לו שגם בסביבה נאצים
יהודים שסתבדו בתור לובדים אבל אברים.
אבל מיהודים, יותר טוב מאשר בפרנקפורט, אבל
בחוק אלמשלוף בדון. אבל נוסף לו שגם בגלל שלטון
מנאצים, מין שם מיהודים יותר טוב מאשר בקהילות
אחרים.

לם יהודים מובדים הוא נפש עליב בגלל אקלות
יום עליבר מברכו.

ריבוי יהודים יותר גדול הוא פגיע באחוז הרצוי
לבדכאו. לם שיחרור המקום הכה אבי הנאצים, היו
שם 2150 יהודים אמתה ארצות. בעיקר אפולניה, צ'כיה,
הונגריה. במשך השבועות אים השיחרור-לקבו את המחנה
כמעט אין. אבם חלק שהובאו על ידי אשלוחים, כאן באה
אכרחי חולנה, בעיה עצום כאה ארצות. בחלק הגדול הובא
אמתחנה בעל כורחו. אולם הם יהודי פולנה שהובאו מבוא
אדסאו ומעלבדו לאחנות שלל פליטים פולנים.
1800 איש שנשארו אדסאו, לא ארגישם כאלט כל הגדל
הנאצים. הם אנשים לבאנא סארים ומסכרים תחת
אשר מכקר. הגדל קצן חלש הבלבלה. אבל חקבלים הם
קבת יותר טוב. ביקר אצלם בא בוח הגיונט, הוא עשה
שלם באה בילגים ומה הבול.
סידרו מינהם אנקיטה, אבן רוצים הם לחבור. מעט אין
לנו שלבוכם קיימים שני אקוותת- ארץ ישראל או
בדכאו. מיתר לנו שלא חשוב לחם לאן יעבירום הלקר
לבוקיא אחבאיינים.
אחקורות אומאכים נוגע לי, שבסבעות אינכן נאבאים

- חלומות אלף יהודים. היהודים פללו כולנו לסביבה
כו אחרת אחרת. לא יכול אף פיתה כולנו הבראנים
ברבבים את שאריות היהודים לסביבה כו. יתכן שהגלים
תלו להאשיך לבלות בסביבה כו לכן הביאו לכם לבדים,
או שהיהודים הובאו לתקום כה על אנו שיחסלו אותם,
לא היסכימו לבוגיא לפוגל את כאתם.
בסיבות אבדות בים פשוט- נחובה לכה מאוסה לגיבים
שנשארו לנו. אם הלכה לא תגיע אבלחד כאן, אני לגולים
אל לפסיק בם את הגיבים פללו.
אחרי מות כה, התחיל סבב מיום שלמלנו נבכא הבינום.
פתחו שלוטה חבריקי אחד לכל הנולה קיבוצית. אם כי
פתחו שלוטה אנשים, כרי בפתיחה היתה אחת,
הנגה הלקרית בשבי הפותחים - הבאת לל מצא,
שבאשלך כל שנות שרותנו בבבא, לא לגינו בבר לגלן
בחברת בלגון בקיבוצי - בין חיילים.
נלחמה פלוגה לא אלמה לבלגון בהתנשבות. רוב הפלגים
בשטח כה היו חברי קיבוצים, ולמרות כה הופנו כל
חיילים לפתנשבות אולבית. ולא כי בבבק שאין אנו

מביאים אתנו חברים חדשים; התנועה הקיבוצית, אולם
אין אנו חוברים עם אותו מספר חברים - שהלכנו
לצבא. כדי כך אחרון, בוצע עליקר בבחרי החברים
מהקיבוץ המאוחד ומחבר הקיבוצות. התנועה שלנו לא
קיבלה חלק כה. יתכן שיהיו מספר נוטרים, אבל לא בגודל
שיכול לעורר בעיה. ביחד שתי התנועות הקיבוצית - הגדה
הוא בעקר חזור. שתי התנועות כללו נשלחו לצבא
רבים מהנוער הצעיר. נעדר כה שטרם היה אושרו בארגון
והקיבוץ, הרואו לצבא לא הבינו לשאור על קשר עם
הקיבוץ ונסחף עם הכרם (באזור השלישי) הצבאי. כיום
קשה לבחור ולאיזן שהחורים אלו כי פגעה הקיבוץ.
התפלה כו הייתה נברת גם הבינוס כה. באולם
שבים אלא חברי קיבוץ, לא ראו כלל את הנער חבה.
השתתפו הבינוס חברי קיבוץ ותיקים.
בשאלה כו סוכם: אם כי מחרנו את האולם, הכל נאה
בריק לזה כיום לעשות מאמץ לעין ולהביא את הבחר
התנועה הקיבוצית לכל חיל וחיל. אין לנינו ברת
התנועה האחרית, ישנם לזה הרבה מאוד חילים

שטרם באנו עלתידם ואין להם כל תכנית מחשבת לאחר
פשיחרור.
סעיף שני דיונים היה, על תפקידנו והשלטונות
בבריאים ובארצים-עם שחרורנו מהבאי.
בשטח זה קיימת הפליה לקלה של חברי הקיבוצים.
רבים עם ועם ובכל ארץ וארץ, מקומות-שייך האשתחרר
אחרי המלחמה יש לו בכוית יתר לקבלת רכוש בבאי.
פלוגה בכיוון כה מתנגדת מיחס לחיילים מאז. טרם שיגיעו
לבלי תוצאות בפלוגה מן יבוא בדר שחברי קיבוצים
לא באים בחשבון לפיאנות על מאשרו. בנוגע לחברי
הקיבוצים, קיימת בלה שאלו הם אנשים אסוברים ואין
צורך לבאש להם. אובנת מאוד הסתמכות לפובלה
בחברי החברים - לחברו מלינין הה. אבל אין מאפשרים
לעשות דבר, מלבד פניות לחוסרות שלנו שהם הם טיולו.
את כל כוחו הפלרים לאלן אנשי עיות בדק בו.
זה סעיף אחד, שבאלו כל המתנוסחים נגלו בו: לקראת
שובנו הביתה. בחברי הרבה חברים הוגשה
חדרה בפני יום מאושר הה. כולם אבפים בכלים

עניים לנים בה ומכל כאת אפלאת חרדה בלבו; האם
נביר אחד את תשוב? האם יחדאו בחיילים בקיבוץ את
בית-אחוץ לאשפתתם- אולא בקיבוץ כולו? בעלילל בה
פושעלו אשלות בדבות כלפי הקיבוצים. האשלות היו,
על חוסר קשר אמיתי וחוסר אינטרסנטיבי אמיתי מהקיבוץ
לחיילים. אני הייתי יודע מהקיבוץ שלנו לא היה לו לאי
ללמוש על המונים. שבתי וחיבתי בקיבוצי. לא הה מתאוננים
אשים. אחד מתאונן שכל הקשר בין הקיבוץ ובינו, בה
אין שבועה שהוא מקבל ונוסף לכך מכתבים מהמפלגות
מגיעים אליו פעם בחודשים או אפילו פעם בשלושה
חודשים. בחור אחר מתאונן שהוא מכתבים
כמעט בכלל לא מקבל ומן האינטרסנטיבי הוא שואל
אם בטוחים הוא שאפילו הקיבוץ. את המעוניין אינו
מקבל יום יום אולא כל חמשת ימים. אחרים אמיתים
מהנמשלה מלאך יש לו, אבל הה לא אמיתי בכדי שיבינו
את הקיבוץ מאין. נשאלו בחדר מלנות אמוש הה.
אני חשבתי, כאם טוב היה לי לו הייתי מקבל את
האינטרסנטיבי מהקיבוץ, כאו אותם המתאוננים. נדמה לי

יותר אמת לא הייתי רובה. חשבתי, איך היו מסתכלים אל
בני הכינוס, לו הייתי מספר להם, שאשק שלוש שנות
שירותי בצבא לא קבלתי אף אבטחה מאמבירות
הקיבוץ, כל פאינפורמציה שהייתי מקבל היה מהעון, וגם
הוא לא מופיע כבר בחצי שנה. יום הפסקתי הופעתי העון
לד היום, קבלתי אינפורמציה אמיתית מאבטחת צר. שבבסת
שלן 30 חוזרות המניבות כ 500 לטר חלב ליום.
אבל זאת לי להבדר בבקר, בלא הרהורים מלו מדיאנס אותי
לדי כלום, מרוצה ותו לא.
בחצור הכינוס. מסביב לעבודת חברת החיילים הבייתה,
מובלת חלשות ומפקדות, הם לנוכח אבד השיכון הירוד
בקיבוצים, הם מיהו ברצון וביכולת לתת שיכון מתאים
לחיל הסחור אשנות נדרשים. שאלת השיכון לא תתעלמה
אבל חיילים בעלי אשפחות, לנשותיהם שאמרו להם על מדרגה,
אבל איך יסודר מקום הדירה לבור החייל הבודד. הם
יבלו הקיבוץ לספיר לנינים אלה טרם שראשון החיילים
יתבנו הבייתה, או שהחיילים יצטרכו לחיות לבדם
נוסחנים בדיונים [redacted] אלה? אחדים מהמאוכחים

בדעה חלשות בנוגע לקליטה בקיבוצה.

אומר לך את האמת, שלא כל החלטות נראים לי באופקים

אתכן שאני עולה, כיון שלי תביעה הרצינית בבית הקב"ה

אמנם (בשאי שתיקה כבר). אמנם כשאני חושב

על שאר בתיה, רואה אני את שאי אך ורק דרך

הבכל שלנו. קשה גם לי לראות חברה ישר לקיבוץ.

אבל רובה אני להאמין שלא שאי בתיה יפוצו כל

הרוצה, הכלם ואתכלוות שלי: יכול שיהיות שגם לא יהיה

קל לשכוח הכול, אבל אבטרק לשות מאמץ ולהשכיח את

בלבד.

אני שוב יכתוב אבקשים, אבל לא כבאי כבר לחצור,

כי שלום בקרים נוספים אין לאסור אכינוס כה.

בובלה אשלה בפי כתיב, שבכינוס לא ישאר בתור

אפיבודה מוקפת ושאשיבו בכינוסים באלה. סוף, סוף אין

אנו מגילים שיתבטלו בכינוס כל הברגים, ושבכינוס יאור

בלי מיבוכים ויכוחים פוליטיים. אבל בכינוס לא פורשו

אלא כלים הבדלים אפלגתיים וכו'.

לא כבאי להתחיל בלי נוסף ולכן גמרתי.

שלום רב לכולכם, קבלו מאני הרבה נשיקות חזות

שבבב

Pte A. Brande
17178
Sp. Coy. 1st Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

229

25. VI. 1945

רחל'ה שלום!

אתמול קבלתי מכתבך מיום 17/5. במכתבך פניתי אל
בלאלה, בנוגע לדיון בלאה להתקיים לשאלת בסיס המילים
ר, ... ומיקום, במכתבה. היום אאמור לך בלתי.
בלאלה כו. כיון שקבלתי את גולא מכתבי לתלאבה
למכתבך, החיתי היום את מערכת המכתב, לפי אחרי
חלוקת הבואר. שם ישלו עוד מכתבים ואלנה על
בולם יחד. כרגע הכניסו לי שני מכתבים מיום 19/5 ו
כך שאני יכול כלת לענות על בולם יחד.
אגב, מתאול חבר מרל מטיולו מאוסטריה. היום
הם אצלי. סיפרתי לו, לפתעת לי על דיון בלאה
להתקיים ובוספתי שבלה מכרה לך על כך. הוא מאור
המתוקם שבלה לא הצטרה אל באילה על לנין כם

אם כי קשה בשבי את אהבתה אות/17.
ואשר לשאלה שבריבה ליחיות נידונה.

בשבי אצאן התבוננתי לבתולה לך ולברר אתך, נידון בה.
בחיתי בתיבת אבתה בה, כי אוקשה עליין לברר
עניינים שפתרונם תלוי רק אחרי השיחרור, לעלה קבלתי
תאריך - כמו בתאריך שיתפרסם תור השיחרורים לפי תאריכים.
אדל כלות יותר לא אבתה.
בנוגע לעיון בעלמה לבתקיים, אין לי מה לאמר. בעיון בכה
לא תלוה לי ושם לא תלוין. לדעת ... לחייה
באמיתות באורה לעיון בה. תלבשי את כה לאלה שיגבאו מכה
עניין לחיתות ים. ישנם בלי חי באמבים לחתת כסל אינו אקלמה
יש לכם סגנה איחרת אבלאלה בה. לפי אותה ושיבואו
על סיבוקים. אבקשך לבתה, לי את סיבות השיחה.
כסל באת יבינה לי עליין לבלות את יחיה על לעלות
בחסחונותי.
נלבוה אותם ושלחה על לעינינו. אה לעלה יש לי לבתוה
לך בעיון בה. רובה אני לברר אתך את באלת
עלה בכסף שיבה לי. לעלת עתה אינני רובה לקחת

בחלבון את בחלמת הקיבוץ. אני אנסה לבין בשאלה
בתנאים שלה לתה. ברור שיהיה בידי סכום כסף
יבולל. איננו יודע אם סכום הכסף הנמצא בידיק. לפי
הערכתי, יהיה בידי סכום כסף קרוב לאמה לירות. יתכן
שיחולו שינויים בהערכתי. בחלבון שלת לתה אבטרף אשלי
סכומים. א. הכסף שאני חוסך כלת. את הפרוטיזיה הזו
אני אתבל להבדיל בגידה האקסיאלית. אני לוקח אחריות
שלתים רחוקות. בגל אקדלים סל שבעלים. אני אתבל
לקחת רק פלם לחודש ואפילו פחות מזה
בהסאות לה לאינאוס. כל הסכומים נשקפים לל הקונטו. ברור
שקונטו גדל קבת. הפרוטיזיה השנה של הכסף
שיהיה בידי, כמו הכסף שבל חול יקבל לם שחרור, לא
יבולל לעמוד מהם גדל הסכום שנקבל, חושבים שכב יהיה
בסבולות 60-50 לירות. סך שביחד יהיה לי בלסך - מאה לירות.
מעבר הלוקחים שלשת חשבתי לאסוף כסף - בחצאה הכרחה.
אין ספק שסכום יבולל נגיע הכבי לגבור לבלל. אבל יחד
עלם כה אסופקני, האם הנמצן לנו אפשרות להגיע לז
מנלכה יותר מאלית - סוף סוף כולא נחצא בבריות בחלבות

ואני אפקפק פאם תינתנה אפשרות להלבדות לדרה
[redacted] יותר רבה, לאחרי אחר כו.

כך, אני חושב שדיינו יאמר סכום כי ניכרי, אם נשלם
בכסף הנותרת? חשבתי על כך הרבה, ורובה אני לשאול בלתי
אולי, דבריך מייתי לחכות לחוות בלתיקי, וכך אחר כך לסדר
בלתי. אבל אבל אחרת. אתה בלתי מאסור לך בלתי.
לא מייתי רובה לסכל כמה יטבעל חותם לתוך, על המשלוח
חיינו הקיבוץ. אם כי אינני רובה להתלם מהלוהבה, שביותי
אוז פם בקרים נסדרים. [illegible]
נחצא בחתם, ישנם לוד חברים שהרשותם בלאנות או בברים
אחרים. אבל הבחרים בחצאים אצינו מאו באופן ישיר
שירות מצבא, ומאוד לא מייתי רובה לוד יותר לבבליוט את
הכבות הזו. אבל יחד לם כפי, אינני חושב שיבית כה
נכון, אם אאסור את הכסף לרשות הקיבוץ. אתם יודע
אני ישאל אי שיאמר, שאין צורך לאסור את הכסף לקופה
אלא לאפשר שיוחר שיוקם הכספי המיילם. אם כי אני
אינני חוסם רשמנות סתיים הנקראים אפשרים אחרים

בכל כאתי, "תכן שהיתי נוטה לאשרו אמוש כמה. אבל
כאן אני לבוש אילה אחתי- לי. והיו" כוא כמה וכבוד
ואינני רוצה לשבור אני לסבר פיום. אאנם אינני רוצה
לבטור אותו מרבה כאן, לבשקן אשתבל בכל כאגבלים
לשבות אותו, אבל לא לבשיו. כלתי לא אוכל, אם ארצה בכך,
ואומר לך לזה בבר, אולי בדבר בקרוב ביותר לבורי.
סבו אתי ותילבשו. כחלה, אבקשך שתביני אותי נכון.
אינני חולה על פיגוים, כי אין פיגוים לכאן שלבר. חולה
אני על אפשרות- לאפשר לכם בעבר קלה בחובה. אני יודע
אני על אפשרות- לאפשר לכם בעבר קלה בחובה. אני יודע
שבוי פרובלמה קשה מאוד, ולא בנקל אפשר יהיה לבוביא
אתכם לפרוס. רוצה אני לבלות כאת יש אקום לחשוב
על כאן כה. אין ספק שקשים יהיו רבים. בראש
וראשונה תבוא שאלת כספים. אוסקנו כאת הכסף שישאר
בידנו, יכל להספיק אפילו לטיול קצר לחוץ לארץ,
אבל נניח שנתכן תבניה אבוחבה מאוד, באתה רק לחבבה
קלה. תבוסנה לזה שאלות, בראש וראשונה- מה? "תכן
שהכאן בנות ביותר, יהיה לם שמי תבייתה. כאן יפיע
אפריל חדש: אין לקוות שבתקופה קצרה יפתחו שלבי

ארץ כלשהי - לתי"רות. יודע אם כן לבחות לצאן אבי, אם תבוקנה עליות אחרות. בראל ובאשנב עליה אשפותיה פניאות שלנו. אבל כיון שהו איבה מעלה שלנו-נאבא לה פתרון. יותר קשה עדיה לאבוא פתרון לבעיה שנית, שהיא בבר בעיה קיבוצית, מינון מיתכן, שיעשה בידנו סכום כסף ויחכה לנו. שנית האם הקיבוץ יסכים לעשות לנו כבות לטיול-מעלה תקופה אחרת.

אין ספק שיפיעו עוד קשיים נוספים שאי אפשר לחזותם מראש. איך שלא יהיה, בכדאי לשאף בלתיק בעניין כפי אפשר לקרות בחשבון את אחריותו שבעלתי.

אעבור לאחבתך מ"ו/18. כשקראתי את האחבה, פיתי אופאן שאינך מקבלת אבתה. אבלינו לא חל כל שינוי, ואני מאשיך לבתוב כאו קובע. - טוב שקבלתי בינם את אבתבך מ"ו/13 ובו נוסף לי שקבלת שולש אבתבים אחרים.

רחל'ה, תסלחי לי על שאני אפסיק באמצע. אינני יכול לבתב יותר. בחבר אתנבל כל בעצמן ריבוח לה. לה לבשיו איך שבוא בבלחתי לבתוב, אבל יותר אינני יכול. אפרינלה יותר אבי.

הי שלום רחל'ה שלום לילבה ונשיקות רבות לבולבם.

אבא

באחד לילה אוטומובילים. אתה יכולה לתאר לך, ~~[illegible]~~ איזה
אליפות נסיעה כזו. אחרי כל הטיולים האלה בשביל לי
לאחנה התוחנים, נדל לי שהפרופ' איננו באחנה. הוא
נמצא בחוץ מקלאית ומדריך קורס לחקלאות.
להאשים לחפש אותו לא יכולתי. הלכה ב"אם מאוחרת,
ונוסף לכה, לא קבלתי את כתבתו בארוניקתי. חברתי
לאחנה. הדרך חברה בימה קבלתי יותר אוזלתי. הסתפקתי
בשאונה אוטומובילים.
בדרך חברה נכנסתי לחברל. נודע לי אפיו שאורבי
חבר. נסענו שנינו לאורבי. בבת לא הסתיגו לבין
נסיעתי. אורבי נסעו לפלוטה. לאחנה חברתי אחרי
אחת לשרה.
כלתי כמה ימים אל אורבי ועל הפלוטים.
עם אורבי לא דברתי הרבה. היינו יחד לאכל ארוחה,
אבל לא בחדרנו. לא היה מה לדבר. הוא סיפר קצת
על הילדים. שנבפ, מאוד אבאו מן בלינו. בכלל הוא
נדל כבן מדיקורו הכפר-מנרים. לא היה לי מה
לשאול אותו באופן מיוחד.

בקשר לפליטים, כובד אני לחזור על זה שהחלטתי
אתמול. קורה לפליטים שאכתב אליכם, לכן כובד אני
לבקשים שיעזרו אלו תגיעה איך.
אם כן. פגשתי בחור אחד, שמו דוד מאיאסקי, הוא
אסר: אחיו של יבגני- יקיר לי. כאן כן חיים אבלידאה.
אחיו ברגל ואחותו של בעלהו ניגמסקי. של מלמוקל בקלקר
אחיו יקיר אשתו חדו וחתנו. אחותו של אולה קולנסקי.
בחלק יום אתמול פגלו באמה פליטים. בגמן חיות
שם הגיעו שני אוטומובילים עם בשלים איש. הבתחשות
הייתה לגלה אפשרות. אם כי מה יבלו שנוסעים
אל יבודים, בכל מאת הייתה הפגישה אתנו כאין הפרעה
לבורם. בראל ראשון כשראו אותנו על יד האוטו, בולם
נבהלו לגמן אבי. רק כשבראשונה הרגיעו בקביאות
ביד ובשיחה עברית. פגישות לבביות עד לאופן, היו
לבם עם פליטים שפיקדו אותם לבוא. היו בינהם
כאלו שנפרדו ביהיותם עוד בילדות ורק כאן נפגשו
מחדש. בשני אקרים נפגשו חיילים עם חברים שלהם
מחוץ לארץ. לפתרשות לא היה זבול.

כין מאתים ושש מרכבות חברי המלכ. אינני רוצה כבלים לכתוב עליכם, כי לדעתי לא תהיו על קונקנים. ל אלו מכל בינכם. יתכן שגם אראה. אולי כבר שאתרו לדעתי אינני רוצה לתקיף עליה.

ראשית, כבר סבר לי שלום כאמרה לו על כין מאשכן שאתיהו אחר אבי שרתוק, לפי אמרה, אבר שרתוק שאלך חבי שבה לא יוכל מרה בשבל לשחרורנו. ובעלה כו מיא אמתילה מאור. אלכין לבלה אה אחר כובעלה כו?

ראשית, אני אשאר עוד שני חדשים אבל אלכות לך. כוא לא אלבה לך. אני רוצה לשבר לשלן. אחר אל לקום אלבני שלי.

שלום רב לכולכם. קבלו ברכה נשיקה אחלי.

לפני כמה שנים נפלו לי כמה פרטים על כמה אנשים
שבמחוז פלידאי נפלו לי, אבל אני מאמין על כולם, ובלי פאות
אמנם כדאי שלא להקליטם, אבל אני מאמין
יאסרו לפרסומיהם.

שם פרחור דוד מאיאנסקי, בן 20, אשת 1936
היה מדבר בתנועת השומר.
רשאתי לאות שאין אביו. - וולוקלי ברוך - אחיו
יקוב, אשת אחיו ילדים ותמנו, כולם חיים. הם נמצאים
בפולין, את הלה אינו יודע, אבל הוא חושב שהם
נמצאים בלודז'. אחותו (שמה טבח) חיה.
בדלקה מיאסקי - אחיו הרבה ואחותו (שמה שבח) -
חיים.
ואחרון, יוסף שלובסקיה אחיה יקיר - חי.
על אחי יוסף הוא אסר כמה פרטים, הוא היה
ביטו ורשא. הפלרטל בארבה הביטו. היה בין
המלטים שניצלו אחרי שריפת הביטו. בעת
ארבה הפולנים בורשא, הבטרל - מאור פולני - נאורבים.
הוא הראה יכולת רבה והעלה לאפקה. יחידה

מוכרים בפולה. עם [redacted] שיחרור ורשא, הבטרל
לבא הפולני. בלי פלוגתיו בגן המרד, פולה
לברצת קאפיטאן. בתור כבה נשאר לד בים.
כפו הכול אה ליש לי לאסור.
בתור הליבאי, בקש אתי שאובלך על קונין שלו
פגשא בארל באחד הקיבוצים שלנו. שם פאבוקלי:
ליאוקא סטרל אוינא. בוינא הוא גר בחו. פולבקין,
לה ארבה לבפ. רחלה, תשאלי את בוינאים שלנו
שלי [illegible] באיארסקי מי וכולה אלעלת אלי. כבאי
שתלבירי לי את כתובתו.
רחלה, יתכן שנשאר לד הרבה בגן בסביבה
טו, ואת כנראה שאפשר לם לד פרטים. אין לי
ספק שהרבה תברים אתלינים בגורל אשפחותיהם.
תלבירי לי פרטים על כל אי שאתלינים בו. הפרטים
בתשובתם פמ! לם ואשפחה, אקום אצורין, התלסקות,
ביזן וכבי. בכפי שאוכל להתלבין, כדו- לא להרבות
[redacted] בשאות. בלקר שישאלו על פקרובים ביותר,

ולא ביטל מישהו. לפי דברי כל הפליטים לא נשארו
כאן כלל, אנשים בקנים וילדים. נשארו בחיים רק
אנשים בגדרים שיכלו לבצע עקרות ולסבול הרבה.
שכחתי להוסיף מעמד לבחור הילדאי. הוא היה
בלידה לפני כמה חודשים בשנה השמונה. שאלתיו
פעם הוא אחראי לידיעות שהוא מוסר. הוא הבטיח
שידיעותיו הן נכונות באמת אחוז.
גם הכול, יותר אין לי כוח לכתוב.
היו שלום כולכם וקבלו נשיקות מהאמא שלכם

שכחתי. אורדי חסר הים.

Pte A. Brande

17178

Sp. Coy. 1st Jew. Bn.

Pal. Reg. C. M. F.

(222)

29. II. 1945

רחל'ה שלום!

כבוא לסקירה היום יותר מאין לאבחנה. בינתיים לא
יצא אבר בריאה. לא לשוא אתם בדרך, אבל היה לי
כאב ראש ולב בדברים היה לי קושי לבתוב. כלומר,
אצטרך לזה אמץ לבבות לשלוח לאמריקה. אני חולה שאתה
בשלום אובל לבאשלך.

אתמול הפקת אחלאות לחסתדרות.

ראשית לגין כלל. הפרטים שאת מבקשת אלהיר לך בגיבה
שאני בוכר ויודע. אך בדרך כלל אסופקני האם יבא אושר
אבל פטיפולים. אל נא לשבות שכלל נאבא בבוכרנא בכובנא
נאבאת בשלח בסיבוך פטריוטי- פסרטפיקטים אילפים לשלח
הפולנ. אבל אפשר בדרך. אולי כלל יהיה אלוקין לשלוח
ויסכים לשבור בבאבל הפולנ. ישנו קושי נוסף,

איך לפרוץ לכלא אל תכניה כו. לכתוב אליו, כמה
יכול ליהיות אפשר לדרוש. "הכן שהוא אסור שם ואין
לו כוונות עליך, אל יכול אחותי לפניך לו. מאיפה אם
כן רושם עליהות, אני בעל אחותי שאמו עליו שלא יבל
לפתלק. בכל אופן אנסה לראות לו בחתה.
ואחר לפרטים, תאריך ליפתו יפלל ל-פלדרי. פוא עלה
ב יד עברת. לפי התאריך בנוכרי יכול כה ליפות, סוף
בדאבר 1909 או תחילת ינואר 1910.
פלם הוא בתריך לתנעלה שלנו-בלוה3. אבל כה היה
לפני הרבה זמן. אבל אלפחה? פוא היה נלוי, "הכן שהיה
לו יד. הכתובת שלו, ובאי יעזור לך.
רחלה, אם תהיה לוד פלם אבל מוקדם, תסדירי לו
את הטלות בנוגע לעקום אצרינו על הלב.
כלה בנוגע לתור הטיחרורים לבאכירות קבלה.
רחלה, אני בהחלט חולק על בלתיקי. לבלתי לא היה לך
עקום לפתרבד, וכה אלה סיבות. א. אין לי כל ספק
שלו היו אבלים לשחרר אותי, לא הייתי אסכים לכך.
לבה הפנים הקשה לשחרור אספר חברי אלקשה יעזור

לנו אבאן. לכן כפה לי. כאן לחשוב על כך. תאיר פייתי
בא לי אותה אפקנה שלא לי אצלך רור ראשון. לפלתי,
לעתה כאבירות אשה שלא פעתה לחיילים לשאול כוות כלתם.
פייתי אמין לו. בחלטתם פייתה באה מרוק גילה של בורק
באלק, אב אמן שאין אקום לשאול כלתי בחיילים, כי אלוקי
האלק פוציאו אותנו אבאן. אבל כל כאן שפליקולים
כת רבריים, אני ברוכה לקבוץ כלתי בחיילים. סוף, סוף
לנו יותר קל ונוח לכאין ולפרגיל אבבנו ואבב כל אחד
לחוד.

סיבה נוספת לא פעות חשובה, לאה שלא פייתי אסכים
לפשרה ראשון לפי כאלבת כקיבוץ, כה: אינני
רובה שיאמרו „אלתרתי את אבבכם". קשה לכלתי אתי יבא
שיחרור כה לפולן, אם יהיה כבבל כבאן בין שיחרור כה
לבין כשיחרור כרגיל שיהיה בלי טובות. נניח שלבחרו
באה חבשים בין שאחר לשיחרור, לכלתי כבאי לסבול אפסרן
חבשים נוספים ולא שיהיות בלל חוב לקיבוץ לא כטובה
שלקה לך. אינני אוהב שיהיות בלל חוב, ובלקרי בלל
חוב כמה שאין אפשרות לשלמו.

ופחד שני שלבלבו אינן דוקות לפי תור
אוניברסיטאי לא אצל לי ליבות אשתחרר ראשון. לו לבלבו
שאלו היתי קובל תור בהתחלה אשני תורים. ותוך הדבר,
או באחרון לשתחרר לפי הסדר של הדבר. אני אנסה לסדר
לך את נאום. ותוך הדבר כבר הבאן פשוט. אי שהתיים ראשון
דרוך להשתחרר ראשון. קשה להתחלה בדבר אשמתי. כי
לעצמה, הרי יכל אשתו לקבל מודאות, אשלי לא אצל שיחרור
קודם לי, כיון שאחכה לי בחורה ושני ילדים, או לפחות
שאמסר לו גם כן בחורה ומחקום שני ילדים, אחכה לו
בינוק שטרם ראה אותו? אני אומר לך את האמת,
שבשום אופן לא היתי יכול לאחר שאני קודם.
אבל לא רק כה. אפילו בהשואה לפ רווקים קשה לקבל.
רק שוחק דרוך ליבות בקובל.
אבל גם בדורה השניה חתקבלת על הפעלת, היינו; הדיפק
מהתור הדבא. לתכל פשוט מאוד, הכבי לשחרר מיל שנשאר
לו לשרת בדבא עוד חצי שנה או שלושת רבע. שבכ
אוטם לשחרר מיל שנשאר לו עוד לשירות לעצמה אנש.
לעצמה בתור של המכירות לא מתבסס על שום

קו הביטוי. אינני יודע היכן נמצאו אנשי אלבריט, ברוחם
התביעה לפנינו. אולי קבלו תור לחוד מאנשי אלבריט?
ואולי בכלל לא בפאי לדבר אל כל כה. יתכן שכה
באמת.. איפה הגל הבריא?

רחלה, באחריתך ג 3/11 לקחתי אתגולן-בתרבות לפגישה
מיכל את הופעתו. האם הוא נשלח גם אילינוי? לדעתי
לא קבלתיו.

רחלה, שבחתי לברכך להופעת ביכורתך בספרותנו בדפוס.
אבקשך הראה לי את לחנן פשמה-בדליר באמריקה.
ובנוגע סיפור אחת רחל, ואין רגל מפסחתי לסופר.
כך הוא אקובל בהתגלה-אינסטר, אשתו-אינסטרית,
ובשמאלה סופרת, בלתי סופר. הבן, אני אוהבה לך מאוד
לבור הבתואר שלנקרת לי. דבר אחד אבקשך, שתגלי
לי איזו אחבר הליר שהובנס הסיפור. אולי, אני יבוא
לתאר שאת בתרבות פרוזה, אבל קשה לי לבאמין
שגם הפואמה נכשלת.

בשלמתי הפלא לפרוץ חוב אחד-תשובה על אחתריק.
אשתדל אחר לפרוץ חוב נוסף.

כלומר אני אסיים ואבא לשאיכם.
אבאתי היום תאונה מאבריים, אינני בוכר בעת שלחתיב
בבר פלים. לשם יתר בטחון אשלח אותב.
שלם רב לך ולילדים וקבלו נשיקות חאור אני.

אבא

Pte A. Braude

17178

Sp. Coy. 1st Jew. Bn.

Pal. Reg. C. M. F.

233

30.VI.1945

רחלה שלום!

בחקלאי אכתב ארוך שאלבש לכתוב לך פעם, ובא אכתב. קצר ומדויק.

חסרתי כבר אחדים מפלוגתם לא אמר נפש.

אתמול אחר הצהרים אסרו לי שבין מפלוגתם פגלו שני בחורים אנגלבנאי, לצלם שם לא יכולתי כי הייתי אסור לשאיר. תשבתי לצלם אחרי שאשאור את השאיר הייתי; פעם לפנות ערב. בסוקר אסר לי בחור, שלי לפיצרת ולפגוש שם, כי יתכן שעוד פעם יקבל את הקלפים. אבל פעם לא נוח. בפתן שנמצאים בתפקיד שאיתי, אסר לקבל את האחד אפילו בשלות הנוחה. לא יבלתי הם לשלחתי.

לפני הצהריים בא אלי ברל. הוא נמצא אתה אחר הבחורים. נסעתי לא ברל, לתקרה שאיש כשות

ונפגש עם פאתנו, אני אטלפן אליו והוא יסלח.

לאחרי הביקור הסברתי לו את הליכון שהוא הכיר
לא לדאת את פאתנו בשעות הבוקר שלי בין 12 ל 4.
טלפנתי כמה פעמים לבית ולא הצלחתי להתקשר אתו.
באין ברירה נאלצתי לבוא לפה. בקיבוץ, לאחרי
שלא הבנתי קרוב לשלושים ובאלף הגיעו הבנתי לבשיר טרמה
שהסיע אותי ארחק של שלושה קילומטר וכה הבנתי. באין
ברירה חזרתי לאחור.

בשעה מחרתי אבשאיכה נסעתי חזרה לפרוטים, אולם לצערי
פרצה את הברזנאים לא אדאתי בבית. יום, יום היתה
אבל הפרוטים והברזנאים לא מאורגנים אחד שלא יכולתי
לבקר אותם - מאו ברזנאים ואני לא בא'תי.

היום אדאתי בין הפעלים מחוזה אסאיוטיף. שם אשפחתה
נפשוטניק. היא בחורה בגיל בת שאוב לשבת, את ובאי
לא אכירה אותה. את אשפחתכם היא כובתה. היא
יודעת גם אתי אלו הפורים ארבה שאלתי אותה על
ארץ, היא לא יודעת. לפי דבריה - אחרי לא כל אשפחתה
לבקר את סיאוטיף לפני כמה שנים - לאן הם לבדו

לא יכולתי לבוא. אחרשלאל ואפשאר בסיאיטיק, לא בספיקה
לאסור לי. היא לבדה היום בחדר האוכל, אחרי באר
לבודתה מיפשתיה ולא אבאתה. אשתדל לבוא שם
אחר ולראותה.

בשבוע לחדר אבאתי ארבעה אבתבים שלך. באיזה
בדרך אלה לך שיבים כלום. אבתביך הם אתאריכים:
20/VI, 21/VI, 23/VI, 24/VI. אבל אבתבך 23/VII הוא פתוח על ידי
בדנסור. אופן לכל דבר חשוב לא נאבא באבתבך.
מקום תשובות, אשאל שאלה. אפן בחברות לבקרים, לשם
מה?

אבתב שבו כתבת לי על בדוק לבודאת בפולינים אבל
נרם - לא קבלתי. יתכן שבו אחד מאתבים בחסרים לי.
אלה לך „סתם כבר" גו בתביים קופם, אני אז ברל -
שנינו בתביים ביום אחד. לפי בותך בבדוקבך
בבבא - אני ותך אתנו בשני אספרים. כל חיל בבאן
בתביסותו אקבל אספר, שבבר קובל אתו ותך בבתביסו.
בבבא יש לבר לפלאים לך. באספרים שלנו יבולים
לך, אספר 17178, אספר של ברל 17180. ברור שאבחונה

אלמלא אין לך לפרש כלום, שינו התנאים יחד.
בנוגע לתקליטים, האין מדבר על פטיפון ותקליטים
לטוען לבן-אביב בכבוד לשאלה? לשאול אותם אפשר
כמה פלאים, כדי לא להשתאות מאחרים חדשות.
את כתבת לי את אדת הפוטרי-טוב שמהיה
אצל מאיר, אולי אפשר לזה פלא בדרום ואמא בדר
כלה. נזכרתי היום לשאול לבבמתי לתפלה. מיפלתי
מגל כה כבר אינו. פלא היה כה אצלנו כבבה
מאוד. נמצאו כאן מרבים אלמנים. אני לא שאתי לב לבך.
כנראה שתברה לנו ביצנו ומכרו את כה.
בופתלתי לקרא ספר באים מאריה מנבל. אני רואה
שלאחרות בופלתיך שלא תבקשי אל אחד שיכתוב אל-
אינך מקיימת את בטחתיך. באקרה בדן כלל לא
אוכלת לי שאינך שאחת אוצא פיק.
לאריה תאסרי תודה לאור אכתבו הקבר. תגיד
לו שדיקלתי לתכביר לו את אשפטו לפני באמרון:
„בפלא אני אומר, בפלא אחרת אכתוב לך יותר".
אני מקוה שפוא יקיים את בטחתו.
שלום רב לך כחלה ושלום לילדים. אני אושק את כולכם
מפקי, מפקן מדרה